

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Toruńska 22 w Inowrocławiu, ul. Toruńska 1 w Gdyni, Starowiejska 19.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2,95 zł. miesięcznie, 8,85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,34 zł. miesięcznie, 10,01 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6,95 zł., zagranicą 9,25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 3316, 3326, Administracja 3315 — Oddział w Bydgoszczy 1299.

Założyciel Jan Teska.

Telefony Przedstaw.: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Gdynia 1460, Inowrocław 420.

Numer 42.

BYDGOSZCZ, środa dnia 20 lutego 1935 r.

Rok XXIX.

Rządy, warte mszy Zwycięstwo Flandina.

Paryż, w lutym.

Zaczął się wszystko od walkowania sprawy nabożeństwa, w którym wziął udział premier Flandin i kilku ministrów. Msza, którą celebrował kardynał Verdier miała charakter niezmiernie uroczysty. Prezydent ministrów, członkowie gabinetu i przedstawiciel prezydenta republiki przybyli do Notre Dame w charakterze oficjalnym; z całym naciskiem podkreślono, że na nabożeństwie w katedrze paryskiej zarówno premier Flandin, jak i członkowie jego gabinetu reprezentowali Trzecią Republikę.

Manifestacje polityczne z powodu hytności członków rządu w katedrze, mogłyby mieć miejsce dwadzieścia, może nawet jeszcze dziesięć lat temu. Teraz jednak nie wywołałyby one żadnej reakcji, tak samo jak nie wywołało najmniejszego protestu umieszczenie krzyża na Panteonie. Zresztą w ostatnich czasach rząd republiki brał kilka razy udział w uroczystościach o charakterze religijnym. Katolickim był pogrzeb Poincaré'go i Barthou, na nabożeństwie za ich dusze był obecny prezydent i rada ministrów.

Pierwsze zgrzyty.

Tak samo, obecne nieporozumienia między Flandinem a radykałami nie wynikały bynajmniej z powodu zjawienia się premiera i członków rządu w katedrze — ale niegroźne zresztą starcie nastąpiło wyłącznie dlatego, że msza miała, według radykałów, charakter manifestacji żałobnej, że odprawiano ją za tych, którzy polegli w rozruchach paryskich w dniu 6 lutego 1934.

— Walki na placu Zgody — mówiono w kołach radykalnych — miały charakter ruchawki, skierowanej przeciwko legalnemu rządowi. Były to pożałowania godne wypadki — ale nie możemy zapominać, że ci, którzy zginęli od kul policji, występowali przeciwko prawu. Manifestacje żałobne są więc rodzajem holdu, oddawanego ulicy, która obaliła rząd, rozporządzający większością w Izbie. Udział w tych manifestacjach — wszystko jedno, czy przybierają one formę uroczystości religijnej, czy świeckiej — jest niewskazany.

Dzień 6 lutego — odpowiadano w kołach, zbliżonych do Flandina — był protestem opinii przeciwko kryzysowi moralności politycznej. Był to objaw dodatni, a fakt, że kierował się przeciwko gabinetowi partii, która dzisiaj podtrzymuje rząd w Izbie, nie może wpłynąć na zmniejszenie surowej oceny tych metod, jakie stosowano zarówno w administracji jak i sądownictwie, a które doprowadziły do wybuchu niezadowolonego społeczeństwa.

Różnica zdań zarysowała się w prasie i w parlamencie. Kontury nieporozumień wystąpiły tem widoczniej, że sytuację poczęli wykorzystywać socjaliści spekulujący na kryzysie, rozłamie w Izbie i ewentualności nowych wyborów. Francuska partja socjalistyczna — S. F. I. O. i złączeni z niemi komuniści — cały tak zwany „Wspólny Front“ (Front Commun) znajdują się dzisiaj w położeniu bardzo trudnym. Druga międzynarodówka poniosła w całej Europie olbrzymie klęski, a trzecia to jest „marksiści bezkompromisowi“, patrzą z coraz

Konstytucja i nowe przepisy wyborcze.

„uszcześliwia“ obywateli Rzeczypospolitej.

(Od własnego sprawozdawcy parlamentarnego).

Warszawa, 19. 2. Według przekonania kół politycznych, **uchwalenie nowej Konstytucji przez Sejm nastąpi między 2 a 9 marca br.** Praca nad nową ordynacją wyborczą prowadzona jest przez klub BB w przyspieszonym tempie. Podobno projekt ten pójdzie w tym kierunku, aby **uniemożliwić partjom politycznym przystąpienie do wyborów.** Szczegóły projektu, który jest w opracowaniu, trzymane są w wielkiej tajemnicy. Według pogłosek mają być powołane do życia specjalne jakiegoś kolegia, które zatwierdzać będą odpowied-

nie kandydatury. Ordynacja przewidywać będzie podobno jedno, dwu lub trzymandatowe okręgi, zależnie od miejscowości, inaczej w centralnych województwach, a inaczej na Kresach Wschodnich.

Klub BB podobno opracowuje w porozumieniu z ścisłym rządem drugi projekt ustawy, która dotyczyć ma władz państwowych. Ustawa ta określałaby charakter Rady Ministrów, zakres władzy premiera (lub kanclerza) i innych „Führerów“. (r)

będzie przedewszystkiem wniosek o wydanie sądom posła Wrony (ludowca).

Komisja oświatowa zbierze się w dniu 22 bm., ochrony pracy w dniu 21 bm. Tegoż dnia obradować będzie komisja skarbowa.

Zaznaczyć należy, iż w sprawie Berezki Kartuskiej zgłoszili wnioski nast. kluby: Narodowy, Chrześcijańska Demokracja, PPS, i Ukraińcy. (r)

Troska o Gdynię.

Polska Agencja Telegraficzna donosi:

Komisja skarbowa sejmu rozpatrzy 21 lutego projekt ustawy w sprawie rozporządzenia Prezydenta R. P. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni. Ponadto komisja obradować będzie nad projektem ustawy w sprawie zmiany przepisów o opłatach stemplowych oraz nad projektem ustawy o zmianie ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Czy wyślą komisję śledczą do Berezki Kartuskiej?

Warszawa, 19. 2. (Tel. wł.). Termin plenarnego posiedzenia sejmu został wyznaczony na czwartek, 21 lutego, Porządek dzienny nie został ogłoszony. Ustawy podatkowe rozpatrywane będą niewątpliwie dopiero na drugim koleji posiedzeniu izby, gdyż komisja nie zdąży do tego czasu załatwić bieżącego materiału podatkowego.

W dniu 21 bm. obradować będzie sejmowa komisja prawnicza, dnia 22 bm. regulaminowa.

Komisja prawnicza rozpatrzyć ma wnioski poselskie, dotyczące Berezki Kartuskiej, m. in. wniosek Klubu Narodowego o wyłonienie specjalnej komisji dla zbadania, co się działo za drutami

kolczatami w obozie izolacyjnym. Zgóry można przypuszczać, iż rządowa większość sejmowa powyższy wniosek odrzuci.

Komisja regulaminowa rozpatrywać

„Państwo narodowo-socjalistyczne łamie zdradę stanu“ i dwie kobiety pod toporem kata.

Berlin, 19. 2. (PAT). Wczoraj po południu niemieckie biuro informacyjne ogłosiło w nadzwyczajnym wydaniu następującą wiadomość:

Trybunał ludowy Rzeszy Niemieckiej wyrokiem z dnia 16 lutego 1935 r. skazał na śmierć za zdradę tajemnic wojskowych Benite von Falkenheyn z domu von Zollikofer-Altenklingen i Renate von Natzmer, obie z Berlina. Poza tem za tę samą zbrodnię skazani zostali na dożywotnie ciężkie więzienie Georg von Sosnowski i Irena von Jena.

Wobec nieskorzystania przez kanclerza Rzeszy z przysługującego mu prawa łaski, wyrok na von Falkenheyn i von Natzmer został dziś rano wykonany.

Wiadomość powyższą opatrzyła urzędowo agencja tytułem „Państwo narodowo-socjalistyczne łamie zdradę stanu“.

Kto za morderstwem, a kto przeciw?

Wiedeń, 19. 2. (PAT). Z okazji zebrania frontu ojczyźnianego w Linzu, kanclerz Schuschnig oświadczył w sprawie plebiscytu w Austrii, że rząd austriacki jest za plebiscytem, ale może on być przeprowadzony dopiero wówczas, kiedy całkowita swoboda Austrii będzie zapewniona i kiedy żadne obce wpływy nie będą jej podminowywały. Plebiscyt ma się odbyć pod hasłem „Austria dla Austriaków“. Pierwszym pytaniem, na które ma dać on odpowiedź jest: Kto jest za morderstwem politycznym, a kto przeciw.

Włoskie transporty wojskowe na dworcu rzymskim przed odjazdem do Afryki.

to większym niepokojem na Sowiety przeistaczające się we wszystko możliwe, tylko nie w państwo komunistyczne. Rozłam i dezercje w szeregach socjalistycznych są na porządku dziennym. Młodzież ze „wspólnego frontu“ ucieka do „neosów“, to jest partji o bardzo u-

miarkowanych, ale mimo wszystko zupełnie wyraźnych tendencjach narodowo-socjalistycznych. Ponadto konkurencję frontowi p. Bluma i Cachina zaczyna robić — o zgrozo — skrajni nacjonalści z faszystowskim „Croix de Feu“ na czele. Wszystko to jest wysoce nie-

pokojące — i nic dziwnego, że „Wspólny Front“ socjalistyczno-komunistyczny pragnie wygrać te atuty, które mu jeszcze pozostały.

Narazie jednak sytuacja jest tego rodzaju, że nie pozostało nic, prócz nadziei powrotu do czasów kartelu, to jest

Przedwiośnie.

Ofiary orkanu, wezbrane potoki górskie i rzeki.

rządów radykalnych przy poparciu socjalistów. Ciche i dyskretne przymierze mogłoby zapewnić socjalistom taki sojusz wyborczy, odrodzenie wpływów i znaczenie, jednym słowem „reparację moralną”, jak się mówi w kuluarach Izby. Aby to uzyskać, trzeba rozbić unję narodową, to jest przymierze prawicy republikańskiej z radykałami, doprowadzić do przesilenia i upadku rządu. Z tego więc powodu nabożeństwem w Notre Dame i „kryzysem idei państwa świeckiego” przejął się najwięcej organ p. Bluma „Populaire”, który otwarcie zapowiadał „konflikt w parlamencie i okres burzliwych zmian, niezbędnych do urzeczywistnienia walki o nowy, socjalistyczny ustrój Francji i świata”. Prawdziwi radykali mieli „zaprotestować przeciwko stosowaniu klerykalnego kursu w rządzie” pod „groźną” wykreślenia się z listy obrońców prawdziwej demokracji i republiki”. Było to patetyczne wezwanie do obalenia rządu na posiedzeniu w dniu 15 lutego, na którym miano dyskutować najdrażliwszą kwestję wewnętrzną Francji — to jest sprawę bezrobocia.

Zwycięstwo Flandina.

Flandin podjął rzuconą rękawicę. Zapowiedział postawienie votum zaufania. Obrady piątkowe miały się stać decydującym starciem między rządem, a skrajną prawicą. W wypełnionej do ostatniego miejsca Izbie rozpoczął się ostry, zacięty atak socjalistów. Ze strony S. F. I. O. padały wnioski, wybuchające z wielkim hukiem demagogicznych efektów. I leciutkim, ironicznym uśmiechem przysłuchiwał się im premier. Uplynęły długie, nużące godziny drobniawej krytyki, dotyczącej nie tylko ogólnej polityki rządu, ale poszczególnych zarządzeń administracyjnych. Wreszcie z ławy ministrów podniosła się ogromna postać Flandina. Ani razu nie podnosząc głosu i mówiąc przez cały czas niezwykle spokojnie, niemal jednostajnie — zbijał Flandin zarzut po zarzucie, interpelację po interpelacji.

— Rozwiązanie kwestji bezrobocia? Niema żadnej różdżki magicznej, za której dotknięciem zniknąłoby zło, trapiące Francję. Bardzo tanim argumentem jest twierdzenie, że gdzieś indziej jest znacznie gorzej. 350.000 ludzi bez pracy — to klęska dla kraju, utożsamiającego w wielu wypadkach pracę z naczelnym zadaniem życia, Francja bezrobocie zwalczy. Lecz trzeba uważać, aby lekarstwo, jakie ma się stosować, nie było gorsze od choroby.

I premier rozpatrywał punkt po punkcie środki, jakimi krytycy rządu Unji Narodowej chcą pokonać bezrobocie. Wydalenie robotników cudzoziemskich? Nie zwalczy kryzysu, przeciwnie, może go tylko pogłębić, gdyż zmniejszy konsumpcję. 40 godzinny tydzień pracy? Nie da się zastosować we wszystkich gałęziach przemysłu, prócz tego jest to problem międzynarodowy; teoretycznie i matematycznie wygląda to kusząco, ale w praktyce zmniejszy produkcję, a co zatem idzie powiększy rozpiętość cen między wyrobami przemysłowymi a produktami rolnymi. Wielkie roboty publiczne? Trzeba uważać, aby nie przeciążać podatnika, gdyż wzrost podatków zabije inicjatywę prywatną i zrujnuje szereg przedsiębiorstw. Podniesienie stopy życiowej bezrobotnego i stworzenie w sposób sztuczny „pełnowartościowego konsumenta”? Słusznie, ale nie wytrzyma tego na dłuższą metę budżet państwa.

— Każdy z tych środków — mówił Flandin — można stosować w wypadkach zupełnie specjalnych — ale pod groźbą katastrofy gospodarczej nie wolno posługiwać się nim bezkrytycznie.

Odpowiedziała mu burza oklasków na wszystkich ławach. Flandin kreślił plan walki z kryzysem. Musi się on oprzeć na zasadach najprostszych: zwiększenie obrotu pieniądza bez uciekania się do inflacji, walka z tezauryzacją, zmniejszenie odległości gospodarczej między producentem a konsumentem, spadek cen, który automatycznie ożywi rynek francuski, wreszcie pokonanie największej przeszkody: kryzysu zaufania. I tutaj przeszedł Flandin do kwestji zasadniczej:

Kraków, 18. 2. Szalejąca w Krakowie i okolicy wichura spowodowała prócz szkód materialnych również śmierć kilku osób. Dwie dziewczyny, 17-letnia Gratańczyk i 13-letnia Tawor ze wsi Rajsko pod Krakowem, powracając z kościoła do domu przy przejściu przez kładkę na rzece Wildzie silnym porywem wiatru strącone zostały do wody i utonęły w wezbranych falach rzeki.

W Krakowie przy ul. Pańskiej w czasie zamykania okna porwany został wichurą 25-letni urzędnik prywatny Steger, który wypadł na bruk z trzeciego piętra. Nieszczęśliwy zmarł w kilka godzin po przewiezieniu do szpitala.

Sytuacja na rzekach uległa polepsze-

niu. Zatory zostały przeważnie usunięte. Niebezpieczeństwa niema.

Wisła: lody do Niepołomic spłynęły przy stanie 2 mtr. ponad poziom normalny. Poza Niepołomicami lody pękają, woda płynie ponad lodem.

Dunajec: kra spływa powoli w górnym biegu, w dolnym zaś jeszcze woda zamarznięta.

Skawa: koło Zembrzyc utrzymuje się jeszcze zator, długości 500 mtr., koło mostu wodę skierowano w stare koryto.

Raba: w Popędzynie pow. bocheńskiego utworzył się zator lodowy, który spłynął.

Sola: lody spłynęły, woda opadła.

Bren: przed mostem w Radwanie powiatu dąbrowskiego utworzył się zator

długości 300 mtr. Wobec opadnięcia wody, niebezpieczeństwa niema.

Kielce, 18. 2. Na skutek ulewnych deszczów i roztopów śnieżnych wody na rzekach województwa kieleckiego podniosły swój poziom. Spadł ulewny deszcz.

W Kielcach zalane zostały niżej położone dzielnice miasta. Na przedmieściu Pakosz-Dolny woda zalała pobliskie łąki i 8 domów mieszkalnych, z których ludność usunięto. Zalane są: stare warszawskie przedmieście i lewa strona ulicy Bodzentyńskiej.

Trzy osoby wpadły pod lokomotywę i poniosły śmierć.

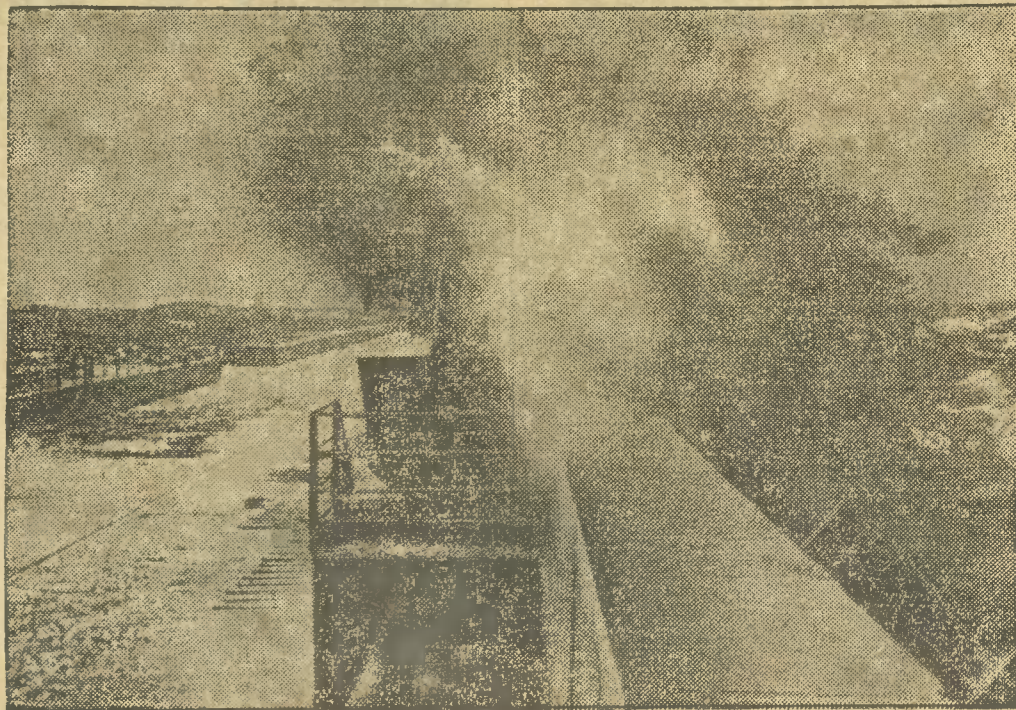
Puck, 8. 2. (tel. wł.) Podczas szalejącej na wybrzeżu polskim wichury najechał pociąg na linii Puck-Krokowo na trzy osoby, wracające z Lebcza, pow. morski do Starzyńskiego dworu. Zabite zostały Anna i Gertruda Dettlaffówny, oraz towarzyszący im Augustyn Brzeski. Jak się okazało, maszynista nie zauważył wypadku, gdyż nawałnica śnieżna utrudniała możliwość widzenia. Zmasakrowane zwłoki na torze kolejowym spostrzegła obsługa parowozu, który wyjechał w pewien czas potem z Pucka do Krokowa.

Wiadomość o wypadku na wybrzeżu wywołała wstrząsające wrażenie i jest żywo omawiana. Zabity Brzeski liczył lat 21, Anna Dettlaffówna — 23, a Gertruda — 18.

Wichura na Węgrzech.

Wiatr gruchocze chłopcu biodro.

Budapeszt, 19. 2. (PAT) Niezwykle silna wichura, szalejąca wczoraj nad Budapesztem i okolicą wyrządziła liczne szkody i spowodowała wiele wypadków z ludźmi. Wicher pozrywał z wielu domów szyldy sklepowe, a na przedmieściach zburzył doszczętnie kilka drewnianych budynków. Pogotowie ratunkowe przez cały dzień zajęte było niesieniem pomocy rannym, których liczba jest dość znaczna. Ofiarą orkanu padł jeden z przechodniów, którego spadające cegły zabiły na miejscu. O sile wiatru świadczy fakt, że wicher rzucił pewnym kilkunastoletnim chłopcem o ścianę domu tak, że chłopiec doznał złamania biodra.

Z powodu szalejącego orkanu o sile 12 stopni statki nieopuszczały w niedzielę zatoki gdańskiej. Ruch portowy był utrudniony.

W Gdańsku burza zerwała szereg dachów, kominów, cegieł i dachówek. Kilka osób zostało rannych. Trzy odniosły tak poważne obrażenia, że musiano je odwieźć do szpitala. Sieć przewodów

elektrycznych była uszkodzona. Sopoty, przedmieścia Wrzeszcz i Nowyport przez kilka godzin pogrążone były w ciemnościach. Z powodu nienormalnej dostawy prądu spłonął na linii Gdańsk-Oliwa wóz tramwajowy. W miejscowości Schoenberg nastąpił wybuch kotła parowego tamtejszej serowni. Pałac został zabity, budynek kotłowni zniszczony.

A jednak Dunikowski robi z piasku złoto...

Fantastyczne doniesienia o wynikach pracy nowożytnego alchemika.

Paryż, 19. 2. (PAT) Cała dzisiejsza prasa szeroko rozpisuje się nad dokonaniem przez inż. Dunikowskiego próbami wydobycia złota z ziemi, znajdującej się na Riwierze francuskiej i włoskiej.

W ciągu ostatnich dwóch dni, jak podają pisma, próby te odbywały się w mieszkaniu Dunikowskiego w St. Remo w obecności obrońcy Dunikowskiego w procesie paryskim, adwokata Legrand i eksperta sądowego Bonna. Dunikowski zapoznał eksperta ze swoim aparatem i w ciągu kilku godzin zdołał wydobyc z dostarczonej mu ziemi bryłkę złota.

Następnie ekspert również przy pomocy aparatu Dunikowskiego wydobyl złoto z ziemi, przywiezionej przez siebie ze złóż złotodajnych z Transwaalu. A-

parat Dunikowskiego pozwala wydobyć znacznie większą ilość złota z tego rodzaju ziemi.

Po zbadaniu aparatu Dunikowskiego ekspert stwierdził, że wyłączone jest oszustwo i metoda Dunikowskiego daje większą wydajność od obecnie stosowanych systemów. Ekspert oświadczył dalej, że próby, czynione z ziemią, która nie została poddana działaniom t. zw. promieni „Z”, nie dały żadnych rezultatów, podczas, gdy ta sama ilość ziemi, poddana działaniu promieni „Z” dała sporą bryłkę złota.

Prasa dodaje, że od dwóch lat Dunikowski

utrzymywał swoją rodzinę ze sprzedaży drobnych ilości wydobytego złota,

które zakupowała filja Banku włoskiego w St. Remo i miejscowi jubilerzy.

Ekspert Bonne przywiózł do Paryża wydobytą przy pomocy aparatu Dunikowskiego bryłkę złota, którą podda w Paryżu jeszcze specjalnym badaniom. O ile badania te dadzą pozytywne wyniki, obrońca Dunikowskiego przedsięwzie kroki o rewizję procesu.

Rzym, 19. 2. (PAT) Jak donosi prasa włoska, zakłady Kruppa rzekomo ofiarowały niedawno Dunikowskiemu 150.000 lirów na osiedlenie się w Berlinie. Ostatnio zaś podnieść miały swoją ofertę do 2 i pół miliona lirów.

Jakie skutki wyrze powiększenie się ilości złota na ziemi?..

Paryż, 19. 2. Żadne wydarzenie nie wywołało w ostatnich czasach tak olbrzymiej sensacji we Francji, jak wczorajsze doświadczenie Dunikowskiego. — Dzienniki tutejsze nie przestają zamieszczać na pierwszych stronach fotografii i wielospaltowych artykułów, komentując zdumiewający komunikat, ogłoszony przez oficjalnego eksperta chemicznego paryskiego trybunału inż. Bonna.

W kołach naukowych, w których o (Ciąg dalszy na stronie 11-cj).

— Niema wyjścia z ciężkiej sytuacji bez całkowitego, najgłębszego zaufania społeczeństwa do rządu. Rząd nie mający zaufania narodu — nie tylko że nie opanuje sytuacji — ale przeciwnie, wpędzi kraj w katastrofę.

Gruchnęły oklaski i trwały długo. Bitwa była wygrana. Ale rozmiar zwycięstwa Flandina określił dopiero sam wynik głosowania. 444 za rządem, 104 przeciw. Jedna z największych większo-

Dr. Tadeusz Kiepiński.

Sensacyjne postanowienia nowego kodeksu prawa małżeńskiego.

Z fajników gabinetowych przedkłada się opinii publicznej do dyskusji.

Odczyt sędziego Stefańskiego — próbnym balonem.

Z upoważnienia i za wiedzą ministerstwa sprawiedliwości odbył się w Warszawie w ub. środę, dnia 13 bm. odczyt sędziego Stefańskiego na temat nowego kodeksu prawa małżeńskiego, którego uchwalenie jest kwestią najbliższego czasu. Zainteresowanie odczytem było duże. A że porządek w Polsce musi być, delegowano też kilku policjantów. Obawiano się, aby ktoś z obozu katolickiego, przeciwrozwodowego, spokoju nie zakłócił.

Nie było o to obawy, gdyż sale wypełniły prawnicy i t. zw. inteligencja, która jest najbierniejszym elementem.

Odczyt był rewelacją, gdyż odsłonił nam tajniki gabinetowe narad Komisji Kodyfikacyjnej, pracującej pod przewodnictwem prof. Lutostańskiego, powołanego do ministerstwa dla nadzoru i przyspieszenia prac Komisji. Bowiem zamiarem rządu jest wprowadzenie projektu jak najrychlej.

Zaznaczamy, że nad odczytem nie otwarto dyskusji; prelegent uklonił się i pośpiesznie opuścił podium.

A teraz dajemy głos prelegentowi sędziemu Stefańskiemu.

Na wstępie przedstawił on dotychczas obowiązujące Kodeksy w b. zaborach.

TEN STAN RZECZY NAZWAŁ ROMANTYZMEM PRAWNYM,

który musi ustąpić. Jednolite prawo małżeńskie nie jest obojętnym zagadnieniem dla Państwa ze względu na rodzinę, która jest komórką społeczności.

Kodeks wychodzi z zasadniczych założeń Konstytucji, która głosi równość praw i obowiązków i wolność wyznaniowa. Jest to generalna linja Kodeksu. Małżeństwo — według Kodeksu — jest związkiem dożgonym dwojga ludzi, przez który zakłada się rodzinę. Wychodząc z zasad demokratycznych nie uznaje on formalizacji w małżeństwie, czyli sztucznych zakazów. Do zawarcia ślubu potrzebna jest zdolność prawna. Wiek małżonka (minimum lat 20 — dla współmałżonki 18 (u naszych sąsiadów: w Niemczech 21 i 18 lat, w Rosji Sowieckiej 18 i 18, w wyjątkowym wypadku dla kobiety lat 17).

Drugim warunkiem jest brak przeszkód, które stanowią: choroba umysłowa lub nieuleczalna choroba fizyczna, bigamia, pokrewieństwo w linji prostej oraz nastawienie na życie współmałżonka (np. z racji choroby umysłowej). Przed zawarciem małżeństwa strony składają w urzędzie stanu cywilnego deklarację, że nie ma przeszkód wyżej wymienionych.

Taką deklarację składają rodzice lub opiekunowie i na tej zasadzie urzędnik stanu cywilnego wydaje odpowiednie zaświadczenie.

Akt związku małżeńskiego wypełnia urzędnik albo ksiądz, czyli ślub zawiera się w urzędzie stanu cywilnego lub w kościele. Do ważności zawartego związku w kościele wymagany jest odpis protokołu z parafji,

który zostaje wpisany do ksiąg stanu cywilnego.

Sam protokół z kancelarii cywilnej nie jest dokumentem.

Skutki osobowe: równość praw i obowiązków. Niema męża i żony, a jest małżonek i współmałżonka.

Równość bezwzględna — niema głowy rodziny.

W razie konfliktów między równymi sobie współmałżonkami rozjemcą jest sąd państwowy.

Współmałżonka zasadniczo przyjmuje nazwisko męża. Kodeks jednak przewiduje klauzulę, że może zatrzymać panińskie nazwisko, jeżeli je zagwarantuje sobie w aktach urzędu.

Ta równość podkreślona jest i w kwestii mieszkaniowej. Może być mieszkanie męża, a może również być i współmałżonki.

Art. 35 postanawia, że małżonkowie odpowiadają solidarnie za **zobowiązania pieniężne** (lekomyślne ułatwienie kredytu dla mężów, lub żon rozrzutnych — nasz przypisek).

Kodeks zawiera klauzulę, że na uzasadniony wniosek strony to prawo swobodnego zaciągania zobowiązań może być odebrane.

Kodeks wprowadza zupełną, sensacyjną

nowość: gdy jedno ze stron zaniedbuje swe obowiązki względem utrzymania domu i dzieci — sąd może zarządzić, żeby wierzytelności lub pensja były wpłacane do rąk drugiego współmałżonka (bat na mężów pijaków i karcarzy — przypisek zecera).

Małżeństwo unieważnia się, gdy zaistnieją przeszkody istotne, (pokrewieństwo, bigamia, brak pełnoletności, choroba umysłowa). O unieważnienie małżeństwa wnosi jedna ze stron, lub prokurator. Kodeks podtrzymując zasadę do zgodności małżeństwa, wprowadza klauzulę np. przy bigamji, gdy pierwsza żona umrze w międzyczasie lub małżeństwo zostanie unieważnione — natenczas neutralizuje się powód do rozwiązania.

Przy niepełnoletności — neutralizuje się prawo do rozwiązalności, gdy w międzyczasie strona dojdzie do przepisanego wieku, lub będzie 3 lata po akcie ślubu, lub też współmałżonka zajdzie w ciążę — natenczas niema rozwiązania.

W razie unieważnienia dzieci mają wszelkie prawo potomstwa ślubnego.

Rozwody i rozwiązania: Do rozwiązania wymagane jest wystąpienie jednego z małżonków.

Ze **powód** służy: cudzołóstwo, nastawienie na życie, ciężka obelga, potwarz, znie-

SZCZAWNICKA JOZEFINA
452) uśmierza kaszel.

waga, odmowa środków na utrzymanie rodziny, porzucenie na przeciąg 1 roku wspólnego domu, prowadzenie hulaszczego trybu życia, nakłanianie do życia niemoralnego, narkomanja, choroba zaraźliwa (weneryczna) i 3-letnia choroba umysłowa.

Powodem do rozwiązania jest i to, jeżeli jedna strona zastrzeże sobie jako warunek, zawarcie po akcie cywilnym — ślub kościelny.

Art. 70 reguluje kwestję zamieszkania, majątku i utrzymania dzieci. Kwestje te rozstrzyga sąd i wydaje wyrok rozwiązania.

Art. 64 przy prawomocnym wyroku reguluje prawa i obowiązki utrzymania, prawo spadkobrania, unieważnia umowy majątkowe między małżonkami.

Każda ze stron ma **prawo do swego osobistego majątku.**

Kodeks wprowadza klauzulę, że rozwód może być przeprowadzony wcześniej w pewnych wypadkach (choroba umysłowa lub wyrok skazujący na 10 lat).

Skutki rozwiązania są te same, co i rozwody, tylko że strona rozwiązana ma prawo do nowego związku małżeńskiego.

Jurysdykcja jest więc całkowicie odebrana kościołowi i oddana sądom.

O niezmiernie ciekawych prawach majątkowych współmałżonków napiszę osobno.

—::—

Manifestacja katolicka w Berlinie.

Berlin, 17. 2. (PAT). W pałacu sportowym odbyła się wielka manifestacja, urządzona przez akcję katolicką, z okazji 13-jej rocznicy koronacji papieżkiej. W uroczystości wzięło udział **przeszło 20.000 osób**, jak również nuncjusz apostolski oraz biskup diecezji berlińskiej. Nuncjusz apostolski w dłuższym przemówieniu wskazał, że ludność katolicka w stolicy Rzeszy oddała hołd głowie kościoła, manifestując wiarę w posłannictwo światowe Ojca św. Przemówienie swe zakończył nuncjusz apelem do ludności katolickiej Berlina, aby nadal świeciła **przykładem wierności wobec stolicy apostolskiej** innym miastom niemieckim. Okolicznościowe przemówienie wygłosił prezydent regencji Rick, który powołał się na zasługi chrześcijaństwa około rozwoju kultury wśród dawnych Germanów.

„Croix de Feu“ będzie walczyć.

Paryż, (PAT). Wczoraj odbyło się doroczne zebranie organizacji „Croix de Feu”, na którym między innymi, przyjęto następującą rezolucję: Organizacja „Croix de Feu” oświadcza, że **żadna siła nie zmusi jej do zaprzestania pracy nad ocaleniem narodu.** Bez względu na to, co się stać może, organizacja oświadcza, że w dalszym ciągu żywi **największe zaufanie i otacza największą czcią pułkownika De La Roque'a**, jako swego przywódcę. Rezolucja ta jest odpowiedzią na zgłoszony w izbie deputowanych wniosek, domagający się rozwiązania t. zw. „Lig”, jako zagrażających utrzymaniu pałkoju wewnątrz państwa.

„Przysposobienie wojskowe“

Praca pokojowa Marsa.

Ludwik Kappeller.

(41)

Droga w skalnej ścianie

POWIEŚĆ.

Przełożyła Marja Sandoz.

(Ciąg dalszy).

Dziś odpowiedź jego będzie również krótka. Musi bowiem skoczyć jeszcze do „Post”, by Brandar zbyt długo nie czekał. Chciałby... miał ochotę uściskać cały świat. Ponieważ Heleny nie było w pobliżu, musiał się zadowolić Brandarem. A zaraz potem, gdy tak stał przed nim, zacerwienił się jak kochanek, który dla kobiety zaniedbuje przyjaciela. Lecz Brandar zdawał się nie spozstrzegać jego zmieszania: z oczu jego bila głęboka radość.

— Najpierw mam dla pana z polecenia dyrekcji pewną wiadomość, panie Blanck. Powiedział to formalnie i uroczyście jakby otwieral zgromadzenie. Od pierwszego listopada pańska pensja zostaje o 50% podwyższona. Poza tem mam pełnomocnictwo do zawarcia z panem kontraktu, który wiąże pana na czas budowy kolejki i przewiduje osobne premje za odcinki specjalnie niebezpieczne. Pytam pana zatem, czy zechce pan... Ale dlaczego ma pan tak rozczarowaną minę?

— Bo właśnie wrzuciłem list do skrzynki.

Brandar zląkł się.

— Czyżby pan chciał odejść od nas?

— Nie, drogi panie, nie to.

Wahał się chwilę, wreszcie wyznał: — Piszę do niej co piątku zawsze gdy jestem w miasteczku. Powiniennem donieść jej zaraz o tej dobrej nowinie.

— A dlaczego przychodzi pan tu co piątku? Czy na to właśnie, żeby pisać do narzeczonej? — spytał Brandar zdumiony.

— Nie. Nie dlatego. To inne powody, panie dyrektorze.

— Znamy się już dość długo panie Brandar — zaczął nieśmiało — a wiem o sobie właściwie tak niewiele.

— Wiem? — zaśmiał się Brandar podejrzliwie — każdy z nas wie za mało o sobie — samym a cóż dopiero mówić o innych. Znane się i poznanie jest o wiele ważniejsze i ma to zwykle mało wspólnego z wiedzą.

— Są sprawy, fakty, przeszłość, które zmieniają człowieka z gruntu.

— Nie, panie Blanck, myli się pan. Człowiek, który uległ zmianom pod wpływem faktów zewnętrznych, nie jest góźdzen miana człowieka.

— Zostałem skazany za morderstwo na dożywcni dom poprawczy — rzekł nagle Jan naturalnie i spokojnie.

Brandar nie poruszył się, jakby znalazł ten fakt oddawna.

— Może, ale ten wypadek nie zmienił pana napewno.

— Morderstwo nazywa pan przypadkiem?

— Bo tak jest w 99 na sto wypadków. Nieszczęśliwy, nagły albo utęskniony przypadek. Ale pan nigdy nie popełnił morderstwa, drogi panie.

— Skąd pan wie?

— Czynn taki, nawet przypadkiem popełniony, piętnuje człowieka. Opanowany jest ciągią trwogą, lękliwy, niepewny. Ma tak zwany zły wzrok, którego boją się ludzie. To trwoga przed sobą samym, którą napiętnowany jest ten nieszczęśliwy.

— Ma pan rację. Nie popełniłem zbrodni. Ale skazano mnie i dopiero przed paru tygodniami ulaskawiono. Jestem jeszcze pod nadzorem policji i muszę się co piątku meldować na posterunku.

— I widzi pan jeden tylko wielki cel przed sobą: wykazać światu swoją niewinność?

— Tak, — rzekł Jan wzruszony.

— Niech pan daruje, ale ściga pan marę. I zapomina się pan w tem bezużytecznym polowaniu. Cienia, który pana prześladuje, nie rzucił pan sam. To jest cień obcy, cień tego winnego, a pan chce sobie zaciemnić nim swoje życie, swoją przyszłość. Co świat wie czy przypuszcza, to obojętne. Grunt, co człowiek czuje we własnym sumieniu. Jeśli samopowóżanie istnieje, nie wstrząśnięciem niem nawet wyrok śmierci.

— To wszystko brzmi tak naturalnie... Ale nie wszyscy ludzie rozumują jak pan.

— Gdy człowiek żyje w gromadzie, pozbywa się zwykle własnych przekonań.

A gromada nigdy nie jest miarodajną, zwłaszcza w wypadku, dotyczącym jednostki. Niech pan zrezygnuje zatem z publicznej rehabilitacji i zadowol się dumną świadomością, że cierpieł pan winę za innego. Porządny, prawdziwie szlachetny człowiek jest przeznaczony przez los do wbiać na krzyż, ażeby niesprawiedliwość świata była jak najdalej widoczna. Przed dwoma tysiącami lat stało się to po raz pierwszy, a od tego czasu tragedia ta powtarza się tysiąckrotnie, ażeby sprawiedliwość nie wymarła. Ludzkość bowiem potrzebuje odstraszających obrazów, aby pamiętać o sprawiedliwości.

Przez czas jakiś milczeli obaj. Jan miał uczucie, że Brandar wypowiada jego własne myśli. Ale w obcych ustach brzmiały bardziej przekonywująco, niż gdy płątały się w jego mózgu.

— Czy wie pan przynajmniej za kogo cierpieł pan niewinnie? — spytał Brandar nowym tonem.

— Nie — odpowiedział Jan — przypuszczam tylko, przeczuwam, ale nie wiem. Nie mam żadnych pewnych dowodów.

— To zmienia nieco sprawę. Gdybyście ma pan prawo dochodzić, za kogo pan cierpieł. Nie wobec świata, ale wobec siebie samego. Nie mogę jednak tego rozstrzygać nie znając całej sprawy.

Była to wyraźna zachęta, której Jan się nie sprzeciwił.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Człowiek, który „robi” złoto.

Opinia całego świata interesowała się żywo przed kilku laty wynalazkiem a potem procesem polskiego inżyniera, Zbigniewa Dunikowskiego, polegającym jak się mówiło popularnie „na robieniu złota”.

W rzeczywistości to „robienie” ograniczało się do wydobywania za pomocą niezwykle silnych prądów elektrycznych złota, że o jego wydobywaniu zwykłymi metodami nie mogło być mowy.

Dookoła Dunikowskiego znalazła się grupa finansistów, którzy powierzyli mu poważne kapitały na wydoskonalenie swego wynalazku. Ponieważ jednak warunki, jakie mu nakładali, aby potem ten wynalazek i jego eksploatację nabyć, były podobno nie do przyjęcia, wytoczyli mu proces, który się odbył w Paryżu i zakończył skazaniem inżyniera na kilka lat więzienia.

Po odciernieniu kary Dunikowski przeniósł się do San Remo, gdzie dalej pracował niestrudzenie nad wykończeniem swego wynalazku, żywiąc zawsze nadzieję, że uda mu się uzyskać rewizję procesu, zrehabilitować się w oczach świata, a swych przeciwników przekonać, że nie mieli słuszności i wyrządzili mu krzywdę za którą ma prawo żądać odszkodowania.

Dawny obrońca Dunikowskiego, słynny adwokat paryski J. C. Legrand ma i teraz zastępować interesy swego klienta, a jak donosi prasa, bawił ostatnio w

San Remo, gdzie sam osobiście miał przekonać się, że wynalazek Dunikowskiego nie jest „bluffem”, skoro on sam mógł według jego metody uzyskać z kupy błota cząsteczkę najprawdziwszego złota.

Wobec tego świat czeka niełada sensacja na wypadek rewizji procesu Dunikowskiego!

Powódź w Łodzi.

60 rodzin w niebezpieczeństwie.

Łódź. W sobotę w godzinach wieczornych w południowo-wschodniej stronie miasta, w pobliżu fabryk „Widzewskiej Manufaktury”, cała ulica Bawełniana nagle stanęła w wodzie, sięgającej do okien parterowych domków. Około 60 rodzin znalazło się w krytycznym położeniu.

Około północy woda już zaczęła zalać mieszkania parterowe, a nad ranem zalala je kompletnie.

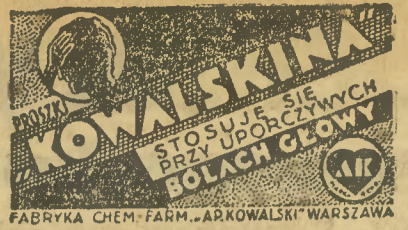
Ratunek mieszkańcom, których ewakuowano na bezpieczne miejsca, niesła straż ogniowa i kilka plutonów pionierów z garnizonu łódzkiego. Ostatni podobowali most na terenie powodzi, aby ułatwić dalsze ewakuowanie mieszkańców górnych pięter domów, zalanych wodą.

Poza tem otwarto wszystkie śluzy „Manufaktury Widzewskiej”, przez które zaczęła spływać strumieniami woda

Jimmy Walker w kłopotach.

Jimmy Walker, osławiony eksburmistrz Nowego Jorku, który jak już donosiliśmy, wraz z małżonką miał zamiar poświęcić się artystycznej karierze filmowej, zmienił jakoby nieco zamiar w tym kierunku i chce zostać producentem filmowym. Wspólnikiem jego ma zostać znany agent filmowy z Hollywood Al Rosen. Projektowana jest produkcja 20 wielkich filmów pełnometrażowych i 60 krótkometrażowych. Zdjęcia będą robione w Hollywood i Londynie.

Prasa niemiecka jest bardzo niezadowolona z powstania tej firmy, której pierwszy film ma podobno mieć temat antyhitlerowski.

10782 FABRYKA CHEM-FARM. „ARKOWSKI” WARSZAWA

Prześladowna kościola

pod opieką siostr zakonnych!

Plutarch Eljasz Galles, jeden z najbardziej fanatycznych przesładownców Kościoła katolickiego w Meksyku, główna sprężyna antyreligijnej kampanji, poddał się ciężkiej operacji w zakładzie leczniczym św. Wincentego w Los Angeles.

Zakład św. Wincentego jest szpitalem katolickim, kierowanym przez siostry, miłośniczek.

W Meksyku zgromadzenia religijne są zakazane. Generała Callesa przywieziono aeroplanem do Los Angeles. Operacja miała szczęśliwy przebieg.

Tak to ofiary tyranji odplaciły się swemu ciemniejszy!

Książka o Agencjach Informacyjnych.

Polska literatura, poświęcona sprawom prasy oraz obsługi informacyjnej prasy i życia politycznego została ostatnio wzbogacona przez nowe ciekawe wydawnictwo. Jest nim praca p. Romana Starzyńskiego, b. dyrektora Polskiej Agencji Telegraficznej p. t. „Agencje Informacyjne”. Dzieje, stan obecny i znaczenie prasowych agencji telegraficznych. 1835—1935.

Autor książki p. Roman Starzyński zajmował w ciągu czterech lat odpowiedzialne stanowisko dyrektora naczelnego Polskiej Agencji Telegraficznej. W tym charakterze brał udział w szeregu międzynarodowych zjazdów, poświęconych zagadnieniom służby informacyjnej oraz sprawom agencji informacyjnych. Pan Starzyński zapoznał się w tymże czasie dokładnie podczas podróży zagranicą z organizacją i działalnością kilkunastu europejskich agencji informacyjnych. Książka wydana obecnie jest rezultatem obserwacji i doświadczenia zgromadzonych w ciągu tych czterech lat przez dyrektora R. Starzyńskiego.

Z KRAJU.

67 lat czynnej pracy duszpasterskiej. Ks. prałat Stefan Szymkiewicz, proboszcz i dziekan brzostowski, kanonik honorowy kapituły i radca honorowy kurji biskupiej w Przemyslu, przeszedł w dniach ostatnich na emeryturę. Jubilat był czynnym w pracy duszpasterskiej przez 67 lat (wyświęcony w r. 1868), uchodząc słusznie za fenomen wytrzymalności i nieustraszonej odporności w pracy w „Winnicy Pańskiej”.

Przeпад bez wieści sekretarz oficerskiego kasyna w Warszawie 34-letni Eugeniusz Jarnicki.

Niezwykła przygoda spotkała narciarzy krośnieńskich w chwili, gdy wybrali się na dłuższą wycieczkę. Niedaleko Dukli zastąpiło im drogę stado wilków w ilości 8 sztuk. Narciarze zaczęli ostrzeliwać się i wilki rozprzeczły się.

Pożar fabryki sukna. W Białej wybuchł pożar w fabryce Karola Buettlera. Ołbrzymi 4-piętrowy gmach w przeciągu godziny stanął w płomieniach. Przyczyną pożaru było prawdopodobnie zaproszenie przez robotników ognia w składzie wełny. Straty wynoszą milion złotych.

Drobne wiadomości.

— W Chinach w prowincjach Szun-Te-Fu i Wen-Chow pracuje w duszpasterstwie katolickim 15 polskich księży-misjonarzy i 4 braci-szkolców.

— Na Sachalinie pracuje 5, w Japonji 21 polskich Franciszkanów, a w Mandzurji 11 siostr Urszulanek.

— W Monachjum z pośród 79 istniejących tam szkół wyznaniowych, 23 zostało przemienione na szkoły świeckie.

— W Moskwie skazano na śmierć aferażyście, który angażował się do szeregu instytucji jako inżynier i dokonał różnych nadużyć.

— Policja niemiecka dokonała rewizji w księgarni „Kniha” w Berlinie. Skonfiskowano 17 dokumentów i dwie płyty gramofonowe.

— Harcerze polscy z Ameryki przyjadą w lecie bieżącego roku do Spaly na zlot wszechsłowiański.

— Polskie siostry miłośniczek objęły dwie nowe szkoły w Brazylii. Polska „Rodzina Mariji” otwiera nowy dom w północnej Paranie.

— W Lubecie został skazany były konsul Ehlmann na 6 lat ciężkiego więzienia za sprzeniewierzenie 218 000 marek na szkodę „Narodowego Związku Kobiet”.

— Zmarł w Kilonji stary wiceadmirał Aschenborn. Był on jednym z pierwszych pionierów niemieckiej marynarki wojennej.

— Waldemaras, odsiadujący więzienie, napisał książkę z życia św. Augustyna.

— Towarzystwo budowy Zepelinów we Friedrichshafen dostało zamówienie z Japonji na budowę olbrzymiego sterowca. Kosztować ma 14 milionów marek.

Rozłam wśród marjawitów.

Kowalski ustępuje, ale chce pozostać „duchowym” swej sekty.

Płock, 18. 2. (tel. wł.) Bunt owieczek osławionego „arcybiskupa” marjawitów przyjął takie rozmiary, że „arcybiskup” Kowalski musiał skapitulować. „Dziennik Płocki” doniósł o tem w nadzwyczajnym wydaniu w sobotę wieczorem, publikując „list pasterski” ustępującego „arcybiskupa”. Kowalski rzeka się godności przewodnika marjawitów, oświadcza jednak, że w dalszym ciągu sprawować będzie duchową opiekę nad marjawitami. Przeciwnicy Kowalskiego oświadczają, że przejmą majątek „kościola” marjawickiego, ale Kowalskiego za duchowego opiekuna sekty w dalszym ciągu uważać nie będą.

„Wyberzemy Piasta na Mayora miasta” - Chicago.

Chicago, 16. 2. (PAT) Tutejsze kupectwo polskie wysunęło kandydaturę Polaka na burmistrza miasta Chicago. Akcja agitacyjna odbywa się pod hasłem: „Wyberzemy Piasta na Mayora miasta”. Kandydatem tym jest Marcjan Powroźnik, znany ze swej pracy w organizacjach politycznych, ogólnie ceniony wśród Polonii chicagowskiej.

„Frontem do wsi”

stają sekwestratorzy i egzekutorzy.

W organie ludowców „Zielonym Sztandarze” znajdujemy szereg faktów, dowodzących, iż hasło „Frontem do wsi” podjęli najszwapliwiej sekwestratorzy i po swjemu je realizują. Oto właśnie kilka faktów z naszej praktyki skarbowo-egzekucyjnej:

Jeden z mieszkańców wsi **Łukowiec Wiszn. (pow. rohatański)** otrzymał nakaz płatniczy za zaległy podatek. Nakaz opiewał na 4 zł 10 gr. W rubryce „Rozdzaj należności” zawarte było wyjaśnienie, skąd się wzięła owa suma 4 zł 10 gr. Mianowicie:

podatek gruntowy — 6 gr,
10 procent — 1 gr,
ewidencja — 1 zł,
za zwłokę — 3 gr,
koszty egzekucyjne — 3 zł
Razem — 4 zł 10 gr.

A więc — zaległy podatek gruntowy wynosi 6 gr, a koszta ściągnięcia owych 6 gr wyniosły 4 zł 04 gr..

W gospodarstwie **Lešno (pow. chojnicki)** egzekutor urzędu skarbowego z Chojnic zajął kilka świń za zaległy podatek i wystawił je na licytację. Na licytacji tej **świnia ważąca 100 kg, sprzedana została za 1 zł.**

I dziwić się potem, że ludzie, tak beznamiętnie niszczeni, tracą panowanie nad swoimi nerwami i że tak często dochodzi do tragicznych zdarzeń!

We wsi **Trzeciaki, pow. święciański,** zgłosił się do jednego z gospodarzy sekwestrator, żądając zapłaty zaległego podatku wojskowego w kwocie 20 zł. Ponieważ chłop nie miał pieniędzy, więc

do pobliskich stawów. Bezustannie również pracowały trzy pompy mechaniczne straży ogniowej.

Szczęśliwym zbiegiem okoliczności nie doszło do żadnego wypadku utonięcia. Kilka kobiet na widok groźnej sytuacji zemdlalo.

W niedzielę około godz. 10 rano woda zaczęła opadać. W ciągu niedziel alarmowano jeszcze kilka innych wypadków powodzi w różnych punktach miasta.

Podobna powódź nawiedziła Łódź przed 30 laty. A w czasach przedwojennych, przed uregulowaniem rzeczki Łódki, woda często podczas deszczów zalała ulice w dzielnicy staromiejskiej.

Przyczyną obecnej powodzi były obfite opady śnieżne, poczem raptowna odwilż i ostatnio ulewny deszcz z huraganem. Stąd gwałtowny spływ wody, który skoncentrował się w kotlinie widzewskiej i poszedł korytem rzeczki Jasieni.

Kapłani-tułacze w Sowietach.

Wielu kapłanów diecezji żytomierskiej po odbyciu kary w więzieniach bolszewickich i na zesłaniu musi obecnie prowadzić życie tułacze i jeździć po miastach sowieckich w poszukiwaniu takiego miejsca, w którym władze tamtejsze pozwolą narazicie się zatrzymać.

Chwilowy przytułek i pozwolenie na cza-

sowy pobyt znaleźli: ks. Szambelan Albin Markuszewski w Smoleńsku, ks. Franciszek Budziński w Briańsku oraz ks. kanonik Aleksander Kuczynski i ks. Antoni Traczyński w Orle.

W Pohrebyszczach zmarł ś. p. ks. Albin Gutowski.

Fryderyk Chopin

Na uroczystość 125-lecia wielkiego kompozytora.

Z przepaśnych głębin, gdzie życie i zgon
Są taką samą formą wszechistnienia,
Dobyl swą duszą ten najwyższy ton
Łez i uśmiechu, szczęścia i cierpienia.

Przytknąwszy ucho do tej ziemi łez,
Mocą genjusza przetopił na dźwięki
Niedolę Polski ponad wytrwał kres,
Narodu swego tragedje i męki.

Grało mu wszystko, co ma jakiś dźwięk:
Lasy szumiące, cichych stepów głusze,
Pod Męką Pańską przykućciety lek,
Karczmy wioskowe, fujarki paśtusze.

Błąda tęsknica tych bezbrzeżnych pól,
Gdzie nocą duchów zwołują się zjazdy,
Nieutulony duszy ludzkiej ból,
Srebrne księżycy i złociste gwiazdy.

W cieniu wysokich topól śpiąca wioś,
Stawy grające jak harfa eolska,
A z owych dźwięków zrodziła się pieśń,
Pieśń nieśmiertelna, której nazwa: Polska!

Każda stronica owych czterech ksiąg,
Jakie zostawił po sobie w spuściźnie,
W zaczarowany wprowadza nas krąg
I wielkim głosem woła o Ojczyźnie.

O tej wołanej każdym tętnem krwi —
W zgiełku dni jasnych, w czarnych nocy
[ciszych,
O tej tęsknocie przez tak wiele dni
A wygrywanej na białych klawiszach.

Więc czas ostatni, by spełnić się ślub,
Złożony niegdyś sercami polskimi,
Ze w polskiej ziemi znajdzie cichy grób
Ten najświetniejszy z duchów naszej ziemi!

Henryk Zbierchowski.

gorliwy sekwestrator zajął koszulę i czapkę, którą podatnik miał na sobie. Sporządzony został protokół zajęcia, w którym sekwestrator oszacował koszulę na 2 zł 50 gr, a czapkę na 50 gr.

Kiedy przyjdzie następna rata podatku, będzie musiał sekwestrator „zająć” na owym podatniku chyba skórę.

Rozpędził się okres wyteżonej działalności egzekutorów i rozpoczęły się tragiczne zajęcia podczas egzekucyj, których drobna tylko część dochodzi do wiadomości publicznej. Oto nowy wypadek:

Do Polanowa w pow. wyrzykijskim przybył egzekutor w towarzystwie policjanta. W czasie zajmowania sprzętów u gospodarza **Napierkowskiego** doszło do zajścia. Policjant — jak twierdzi — w obronie własnej strzelił z karabinu do 25-letniego syna gospodarza i ciężko go ranił. W drodze do szpitala ranny zmarł.

Pisaliśmy o tem w „Dzienniku”.

Dział Gospodarczy

Mgr. Maksymilian Szukalski.

O obniżkę stopy procentowej dla kupiectwa.

Jednym z czynników, na którym opiera się państwo, to silnie i dobrze rozwinięte kupiectwo. Solidarna współpraca rolnictwa z przemysłem i handlem, oparta na wzajemnym zaufaniu, przyczynia się do wytworzenia silnych jednostek gospodarczych. W Polsce rolnictwo znajduje się w znacznej przewadze — stanowi bowiem ca 75% całej ludności, ale coż zrobi same rolnictwo bez pomocy przemysłu i handlu, które przetwarzają ich produkcję i stara się o ich reklamę i zbyt w kraju i zagranicą.

Dobrze się stało, że rząd chcąc ratować najpotężniejszy element, t. zn. rolnictwo od kompletnej ruiny i dewastacji, wydał wielką ilość rozporządzeń oddłużeniowych. Jakie będzie zastosowanie i wynik powyższych rozporządzeń w praktyce, okaże przyszłość. Obecnie czas byłby już najwyższy zwrócić uwagę na bolączki naszego kupiectwa, inaczej mówiąc potęgę i ostoję naszych miast.

Kupiectwo w wielkiej mierze korzysta z pomocy banków. Współpraca ta staje się jednak z dnia na dzień więcej utrudniana, powodując przez to zmniejszenie się obrotów i rozwoju potęgi kupieckiej. Wiele zjazdów i zebrań towarzystw kupieckich wskazywało na to, że stopa procentowa w bankach jest wyższa od możliwości zarobkowania. Kilkakrotna interwencja u czynników międzynarodowych Izb Przemysłowo-Handlowych, w kierunku obniżenia stopy procentowej nie przyniosła jak dotychczas żadnego rezultatu. Najwięcej zrozumienia okazał Bank Polski — obniżając stopę dyskontową do 5%. Jest to jednak mało pocieszające dla szerokiego ogółu kupieckiego, skoro z tego dostępnego kredytu Banku Polskiego korzystać nie może. Przywilej ten posiadają jedynie banki prywatne, wielcy przemysłowcy, posiadaciele olbrzymich latyfundi i t. p., t. zn. sfery które mają już nad kupiectwem przewagę przez to, że są wielkimi. Szeroki ogół kupiecki może skorzystać z usług Banku Polskiego, jedynie za pośrednictwem banków prywatnych, w których stopa procentowa ani trochę nie drgnęła i stale wynosi jeszcze 9½%. Coprawda w ostatnim czasie niektóre banki komunalne zniżyły stopę dyskontową do 8½%, ale tylko dla kredytów krótkoterminowych żywych, t. zn. udzielonych i płatnych najdalej w ciągu 3 miesięcy.

Skoro przyznano rolnictwu 3% oprocentowanie starych zadłużeń — to postulat kupiectwa — domagający się podobnie niskiej stopy dla starych zadłużeń bankowych — jest nietylko usprawiedliwiony ale i słuszny. Należy bowiem zauważyć, — iż zadłużenia te ciągną się od czasów dobrej konjunktury, — i z chwilą nadejścia przysłowiowego już dziś kryzysu — kończyły się jedynie na splaceniu zaległych odsetek — i już żadne przedsiębiorstwo nie było w sta-

nie wygospodarzyć takiej nadwyżki, która starczyłaby na minimalną i częściową chociażby upłatę wypożyczonego kapitału.

Kupiectwo — skromnie domaga się tylko obniżki stopy procentowej, a mogłoby śmiało żądać skreślenia części starych swych zadłużeń bankowych — skoro wartość pieniądza wzrosła parokrotnie, a opłacone przez kilka lat procenty, gdyby policzono na upłatę długu spłaciłyby go już kilkakrotnie.

Postulat kupiectwa domagający się:

1. Obniżki stopy procentowej od starych długów bankowych do 3%.

2. 7% stopy dla kredytu bieżącego — jest słuszny i niezbędny, skoro chcemy przywrócić handlowi rentowność.

Doniosłe zagadnienie wewnętrznej kapitalizacji o wysokim stopniu Polsce potrzebnej, nie posunie się o krok naprzód, dopóki tak wielka dziedzina, jaką jest handel, nie zacznie znowu zarabiać.

Po wejściu w życie ordynacji podatkowej.

Płatnicy posiadający w Poznaniu i w Bydgoszczy kilka zakładów handlowych lub przemysłowych, podlegających kompetencji wymiarowej dla podatku przemysłowego od obrotu dwóch lub więcej urzędów skarbowych mogą na podstawie § 4 rozporządzenia wykonawczego do Ordynacji Podatkowej domagać się, aby wszystkie zostały opodatkowane przez jeden z urzędów skarbowych, w

których okręgach znajdują się zakłady płatnika.

Dotyczy to jednak tylko płatników, prowadzących prawidłowe księgi handlowe. W tym celu powinni płatnicy ci złożyć do Izby Skarbowej w Poznaniu odpowiednie podanie z wyszczególnieniem wszystkich posiadanych w Poznaniu lub w Bydgoszczy zakładów oraz ze wskazaniem, w którym Urzędzie chcieliby być opodatkowani.

Trudności przy prywatnych transakcjach kompensacyjnych w Niemczech.

Sprawa pozwoleń wywozowych w ramach układu kompensacyjnego polsko-niemieckiego była przedmiotem dyskusji Nadzwyczajnego Walnego Zebrania Komitetów Eksportowych w Radzie Naczelnej Związków Drzewnych. W wyniku dyskusji stwierdzono, że dokonywane transakcje w ramach układu kompensacyjnego polsko-niemieckiego prowadzą do zamrożenia należności w Niemczech. Wychodząc z tego założenia, transakcje te związane są z wielkim ryzykiem i dlatego też zebranie postanowiło wstrzymać nadal podział kontyngentów niemieckich. W wyjątkowych jednak wypadkach, wobec mogących powstać konieczności

gospodarczo uzasadnionych, upoważniono Prezydium Komitetu Eksportowego Materiałów Tarych do udzielenia zezwoleń na wywóz materiałów tarych, pod warunkiem, że zgłaszające się firmy udowodnią, że mogą otrzymać należności za wywożone towary. Poza tym łączna suma wydanych zezwoleń nie może przekraczać 1 milj. zł., przy czym termin ważności zezwoleń określono na 6 tygodni od dnia wydania zezwolenia.

Postanowione zwrócić również uwagę czynników oficjalnych na trudności, czynione przez władze niemieckie przy zawieraniu prywatnych transakcji kompensacyjnych poza układem.

Akcja oddłużeniowa w rolnictwie

tematem obrad reprezentantów urzędów rozjemczych i biur do spraw finansowo-rolnych.

W auli urzędu wojewódzkiego w Toruniu odbył się zjazd przewodniczących i sekretarzy powiatowych urzędów rozjemczych i biur do spraw finansowo-rolnych województwa pomorskiego. Obradom przewodniczył p. wojewoda Kirtkils, który stwierdził, że sprawa regulacji długów rolniczych jest jednym z najważniejszych zagadnień doby bieżącej.

W ogłoszone referaty dotyczyły ulg przyznawanych rolnikom przez różne instytucje oraz sposoby przeprowadzenia akcji oddłużeniowej. Dyrektor Narbutt mówił o ulgach udzielanych przez banki państwowe, mgr. Hussar o ulgach dotyczących funduszu obrotowego reformy

rolnej, kier. Zieliński o ulgach przyznanych na mocy samego prawa i o Banku Akceptacyjnym, zaś inż. Bagniewski o organizacji powiatowych biur do spraw finansowo-rolnych.

W godzinach popołudniowych, mgr. Zgorzelski udzielił szerokiego wyjaśnienia dotyczących działalności urzędów rozjemczych dla spraw oddłużeniowych i ulg udzielanych rolnikom.

W końcu wywiązała się ożywiona dyskusja w sprawie toku urzędowania urzędów rozjemczych i udzielania rolnikom ulg przy spłatach długów. Wyjaśnienie w tych sprawach udzielił delegat centralnego biura do spraw finansowo-rolnych w Warszawie inż. Laskowski.

Kredyty dyskontowe w Banku Polskim.

Portfel weksli zdyskontowanych w Banku Polskim na koniec roku ubiegłego wyniósł 654 milj. zł. Z sumy tej na akcepty Banku Akceptacyjnego przypadało 128,1 milj. zł, t. j. prawie trzykrotnie więcej, niż przed rokiem. W porównaniu do roku poprzedniego portfel zdyskontowanych weksli w Banku Polskim na ultimo roku ubiegłego obniżył się o 34 milj. zł. Zasadniczą przyczyną

zmniejszenia się portfela wekslowego była większa płynność przedsiębiorstw, przede wszystkim banków, które zapotrzebowanie kredytów pokrywały w znaczniejszej, niż dotychczas mierze z własnych środków i słabiej korzystały z redyskonta w instytucji biletowej. Portfel zdyskontowanych w Banku Polskim weksli, przeprowadzony według podawców, przedstawia się następująco

(w tysiącach złotych): banki 359, banki — specjalne kredyty dla rolnictwa oraz dla przemysłu rolnego i handlu rolnego — 122,7, komunalne kasy oszczędności 15,8, spółdzielnie kredytowe — 23,2, przemysł 107,6, rolnictwo — 4,5, handel — 16,4, różne instytucje — 4,7.

Nowelizacja ustawy o biletach skarbowych.

Warszawa. (Tel. wł.). Wobec stałego wzmagającego się popytu na bilety skarbowe, jak twierdzi min. skarbu — przede wszystkim zaś wzrastającego zapotrzebowania rynku na bilety o dłuższym niż roczny terminie i w związku z tem stałym odnawianiem krótkoterminowych biletów przez większą nabywców — Rada Ministrów uchwaliła projekt noweli do ustawy o wypuszczeniu biletów skarbowych, który przewiduje podwyższenie w granicy obiegu biletów na 300 milionów złotych, podnosząc tem samem poprzednią granicę o sto milionów złotych oraz przewiduje skreślenie rocznego limitu terminu płatności biletów, dając możliwość normowania tego terminu ministrowi skarbu. Projekt noweli ministerstwo skarbu przesłało do Sejmu. (r)

Bezrobocie szaleje we Włoszech.

Rzym. (PAT.) Liczba bezrobotnych, która 31 grudnia r. ub. wynosiła 961.705 wzrosła na 31 stycznia br. do 1.011.711, z tego 828.587 mężczyzn i 183.124 kobiet.

Zjazd rolników w Tucholi.

Obrady zajął prezes powiatowy p. Rakowski z Żalna. Reprezentowane były niemal wszystkie Kółka Rolnicze z powiatu. Na wstępie prezes omówił obecny stosunek i położenie rolnictwa, poczem przemawiał starosta p. Hryniewski, zapewniając że sytuacja rolnictwa już się polepsza!

Zrzeszonych w Kółkach Rolniczych w powiecie tucholskim jest przeszło 600 rolników. Założono sekcję osadniczą i kilka sekcji przysposobienia rolniczego. Wybrano dwóch członków do zarządu powiatowego i to: p. Janta-Polczyńskiego z Wysokiej i p. Wesołowskiego z Śliwca.

Referat o sytuacji gospodarczej na rynkach światowych, wygłosił prezes sekcji gospodarczej p. Janta-Polczyński. O zagadnieniach oddłużenia w rolnictwie mówił p. Litwiński.

Hodowla świń nie opłaca się.

Z okolic Nowego piszą nam: Rolnicy zamieszkujący niziny świecko-nowskie znani są ze swej wysoko postawionej hodowli trzody chlewnej, która to gałąź produkcji rolniczej stanowiła też dla nich główne źródło dochodu. Tak było do niedawna, kiedy za żywy towar płacono jeszcze możliwe ceny wytrzymałe kalkulację hodowcy. Z chwilą jednak gdy ceny za trzodę chlewną spadły niewspółmiernie do cen innych produktów, a specjalnie produktów przemysłowych i monopoliowych, hodowla świń nie opłaca się a przeciwnie przynosi hodowcy stratę. Ucierpiał na tem stan rolniczy, a specjalnie te okolice rolnicze, które znane były z silni rozwiniętej produktywnej hodowli trzody chlewnej, do takich właśnie należą nasze niziny.

Przy uzyskaniu za centnar metryczny żywej wagi wieprza około 40 złotych i w dodatku trudności w wyzbyciu się flustych sztuk, rolnicy naszych okolic, chcąc jako tako ratować swe hodowle i częstokroć jedyne źródła jakiegokolwiek dochodu, postanowili dostosować się do obecnych czasów, nie ponosić tak wielkich strat, mianowicie liczni producenci postanowili konkurować z rzeźnikami i to w ten sposób, że przeprowadzali ubój domowy i z mięsa wyrabiali kiełbasy, jakie następnie spieniężali w najbliższych miastach, specjalnie zaś w Grudziądzu. W ten sposób uzyskał rolnik za swą pracę jednak lepsze wynagrodzenie aniżeli kiedy oddawał żywy towar wprost za bezcen.

Obecnie i ten sposób wyzbycia się swego produktu rolnikowi się nie opłaca, a to wskutek nadmiernych opłat jakim podlega tego rodzaju procedura wyrobu mięsnego, jaka zaistniała od chwili ukazania się nowych przepisów o badaniu mięsa. Nie wystarczy bowiem badanie mięsa przez badacza obwodowego, jakie bywa dokonywane zaraz po uboju sztuki, lecz niezależnie od tego trzeba dać badać wszelkie wyroby, na targ przywożone, w rzeźni i tutaj należy jeszcze uiszczyć osobną opłatę.

Wysokie opłaty od niskopłatnych dziś produktów tego producenta rolnego zniechęcają naszych rolników na każdym kroku, skutkiem czego zanika hodowla świń i wysychają źródła dochodu rolnika i zarazem podatnika.

Ile wynoszą premie zbożowe?

Ogólna suma zwrotu cła za wywiezione w okresie od sierpnia do grudnia 1934 r. zboża, produkty przemysłu i siód, wyniosła 29 milj. zł, wobec 19,7 milj. zł. w tym samym okresie 1933 r. Premjowany w ten sposób wywóz żyta wyniósł we wspomnianym okresie 1934 r. 214,5 tys. t., a więc prawie tyleż, co w analogicznym okresie 1933 r. — 211,8 tys. t. Wywóz innych artykułów przedstawiał się następująco (w tys. ton — w nawiasie dane za 1933 r.): jęczmień 204,7 (84,9), owses 16,0 (0,6), mąka 33,5 (21,0), siód 3,3 (0,2).

Eksport żyta w omawianym okresie 1934 r. w 43,3% szedł do Ameryki Północnej, w 17,6% do Niemiec, 16,0% do Belgii, w 6,4% do Danii itd. Eksport jęczmienia kierowany był do następujących krajów: do Belgii 53,0%, do Anglii 15,8%, do Danii 11,1% itd. Owses skierowany był do Danii — 48,6%, do Belgii 29,4%, do Niemiec — 15,2% i t. d.

Nowe środki walki ze starością.

Organizm ludzki zużywa się dziś zbyt szybko. — Ludzi wyczerpanych i postarzałych można „odmłodzić“.

Czarodziejskie odmłodzenie sędziwego Fausta w dramacie Goethego, dokonane ręką lekarza — Mefistofelesa, nie przestaje absorbować dzisiaj zdrowych i chorych, lekarzy i badaczy. Bardziej niż kiedykolwiek, łatwiej i szybciej zużywa się organizm ludzki w gorączkowych czasach powojennych, w okresie mechanizacji, szalonego tempa pracy w fabrykach, biurach i miastach.

W obecnym ujęciu i pojęciu zabiegów t. zw. odmładzających zaczynają się zbliżać do nowoczesnie pojmowanej i stosowanej higieny, która, po pierwsze, dąży do zapobiegania chorobom, a po drugie — do utrzymywania człowieka w **stanie doskonałej sprawności fizycznej i psychicznej**.

W tym sensie właściwie należałoby rozumieć i ujmować używany tak często i również często nadużywany termin „odmładzania“.

Właściwym celem zabiegów odmładzających jest bowiem nie przemienianie matuzalemy w młodzieńców, lecz **wzmocnienie i odnowienie energii życiowej organizmu wyczerpanego**, osłabionego, czy to chorobą, czy ciężką pracą, czy też zużyciem w sensie fizjologicznym i psychicznym. A że zużycie, wyczerpanie przychodzi dziś wcześniej i szybciej wobec szybszego tempa życia i twardej warunków pracy i bytu, przeto ludzie już w wieku średnim, zdolni do pracy, odczuwają potrzebę radykalnego wzmocnienia organizmu.

Oprócz metod Woronowa, Steinacha zdobyła sobie uznanie bardziej od nich dostępna dla ludzi średnio zamożnych metoda zastrzyków **mlodej krwi ludzkiej**. Zabiegi te, jak pisze dr. Protj z Medjolanu, podane w książce wydanej w 1931 r. p. t.: „L'Emoineo intramuscolare a le radiazioni vitali nella vecchiaia e nell'esaurimento“ („Zwalczanie starości za pomocą domięsnych zastrzyków mlodej krwi i emanacji życiodajnych promieni“), dają wyniki następujące:

Rezultaty tych zastrzyków są bardzo rychłe i **dają się odczuwać już podczas samej kuracji**, przeważnie zaś po skończonej kuracji w okresie od 3 do 5 miesięcy. — Pierwszym objawem u chorego jest polepszenie się jego samopoczucia. Chory odczuwa rześkość i przypływ energii, nietylko fizycznie, ale i psychicznie. Fizyczną poprawę można skonstatować w tem, że ciśnienie krwi jego, które było albo zwiększone, albo osłabione przed kuracją, zbliża się do normy, tętno u chorego ustala się i staje się prawidłowe, anemja ustępuje i ilość czerwonych ciałek krwi i ich odporność zwiększa się.

„Psychiczne kuracjusze robią się wesele, mizantropja ustępuje, **zaczynają się oni znów interesować swymi zajęciami i pracą**, która ich przedtem nie zajmowała, słowem zaczynają odczuwać żądze życia i nadzieję na lepszą przyszłość, odzyskują zamroczoną pamięć, oczy ich robią się wesele, wzrok staje się bystrzejszy, zarówno jak i umysł i światopogląd, przyczem i muskulatura w nich robi się wytrzymalszą i silniejszą, **zmarszczki się wygładzają, zmniejszają i prawie znikają**, nerwowość ustę-

Księga adresowa monarchów.

Ukazał się nr. 172 „Almanachu Gotajskiego“ na r. 1935. Cena pozostaje dawna: około 200 franków. Pierwsze wydanie „Almanachu Gotajskiego“ wyszło w 1763 roku i od tego czasu rok rocznie wychodzi spory tomik w czerwonej oprawie ze złożonemi ozdobami i koroną na okładce. Nawet wojna światowa nie spowodowała przerwy w regularnym ukazywaniu się tej prawdziwej księgi adresowej ukoronowanych osób oraz ich bliższych i dalszych krewnych.

Coraz bardziej z dawnej roli wodzów narodów i rzeczywistych kierowników państw schodzą ukoronowani „władcy“ do o wiele skromniejszej roli... **abonentów „Almanachu Gotajskiego“**.

puje, a z nią i różne bóle głowy, bezsenność i neuralgie, energia się wzmacnia i ogólna siła o tyle, że chory po skończonej kuracji odbywa pieszo dłuższe marsze, nie odczuwając zmęczenia“.

Powstaje pytanie: czy za pomocą metod odmładzania można przedłużyć i życie? Na to pytanie nauka nie może dać ściślej odpowiedzi. Ale nie o to wszak głównie chodzi, lecz o to, by ten, który

jest wyczerpany stał się znowu pełnowartościowym członkiem społeczeństwa i rodziny.

W Polsce zastrzyki krwi dla wyżej wspomnianych celów są też stosowane. — Niedawno zaś ukazała się pt.: „Walka z charłactwem i starością“ broszura dr. med. J. Dobrzeńskiego, w której autor streszcza retrospektywnie historję zabiegów odmładzania organizmu.

Ludzie bezimienni.

Walka o człowieka bez pamięci.

W pierwszych latach po wojnie światowej mnożyły się tragiczne historie żołnierzy, którzy w ciągu strasznych przeżyć wojennych i przejść w obozach jeńców stracili wszelki związek z ojczyzną i domem rodzinnym. Wielka liczba żołnierzy błąkała się po świecie, nie mogąc znaleźć swego domu.

Obecnie rozgrywa się w francuskim mieście Rodez tragedia jednego z takich nieszczęśliwych żołnierzy, którzy w czasie wojny stracili pamięć. Sprawa jego znajduje się w sądzie. **Dwadzieścia rodzin zgłosiło swoje pretensje do nieszczęśliwego bezdomnego, uznając go za członka swojej rodziny**, lecz ani on sam, ani rzeczoznawcy nie mogą rozstrzygnąć kim on właściwie jest i skąd pochodzi.

W dniu 1 lutego 1918 r. zatrzymano na dworcu Lyonskim w Paryżu człowieka, którego wygląd i zachowanie zwróciły uwagę policji. **Błąkał on się godzinami drżący po peronie, nie mogąc znaleźć miejsca**. Miał na sobie strzępy munduru wojskowego, francuski płaszcz i niemiecką bluzę, na głowie czapkę sportową. W kieszeniach jego nie znalaziono żadnych papierów i nie zdołano wydobyć od niego żadnej logicznej odpowiedzi. Belkotął tylko jakieś nazwisko, Mangin czy Marin, nie wiedział skąd pochodzi i gdzie mieszka. Umieszczono go w zakładzie dla obłąkanych w Rodez, gdzie przebywa dotychczas, nie odzyskawszy pamięci.

Ale lekarze i policja starają się nieustannie stwierdzić jego tożsamość. Zgłosiły się liczne rodziny, których krewni zaginęli podczas wojny światowej, niektórzy z nich twierdzą, że poznali w nim swego krewnego.

Najpewniejsze wydają się twierdzenia pewnej rodziny Monjoin z St. Maur, której syn **nie wrócił z wojny światowej**. Przeprowadzono więc eksperyment. Bezimiennego człowieka przewieziono do St. Maur i pozostawiono go na dworcu samego. Rozejrział się dokoła, na twarzy jego odmalowało się wzruszenie, ręce jego drżały i zaczął biec. **Pobiegł prosto do domu rodziny Monjoin**. Ale i druga pretensja posiada pewne prawdopodobieństwo. Niejaka pani Lemay w Colonges **pознаje w bezimiennym swego zaginionego męża**. Kiedy ją skonfrontowano z bezimiennym, pani Lemay zawołała: „Marceli!“ Bezimienny uśmiechnął się, ucałował panią Lemay i szepnął: „Nareszcie, nareszcie!“

Zarówno rodzina Monjoin jak i pani Lemay **roszczą sobie pretensje do bezimiennego**. Przyłączyły się do nich jeszcze inne rodziny, razem około 20. Teraz sąd ma rozstrzygnąć. Zadanie jest ciężkie i przykre. Bo jeśli sąd przyzna go jednej rodzinie, inne będą głęboko rozczarowane.

Tajemnica kosmicznych promieni.

Prof. Robert Millikan, laureat nagrody Nobla i dyrektor kalifornijskiego instytutu fizyki, wystąpił w amerykańskim towarzystwie popierania wiedzy z obszernym referatem o właściwościach promieni kosmicznych. Referat ten — według słów wielkiego uczonego — ma być podsumowaniem rezultatów 12 lat badań.

Wymieranie prasy niemieckiej.

Berlin. (PAT.) Wychodzący w Nadrenji wielki dziennik katolicki „Rhein-Mainische Volkszeitung“ zawiesił wydawnictwo z powodu spadku liczby abonentów.

Nieuchwytny włamywacz Stankiewicz przed sądem.

Bogata przeszłość „króla włamywaczy“.

Z Grudziądza piszą nam: W styczniu bieżącego roku donosiłszy o ujęciu niebezpiecznego włamywacza niej. Stanisława Stankiewicza z Wilna, który przez kilka tygodni bezkarnie grasował w naszym mieście. Stankiewicz posiada dyplom ukończenia szkoły średniej. Wykolejenciem życiowy ma za sobą tak bogatą przeszłość kryminalną, że sam nie pamięta szczegółów i okoliczności swych włamań i kradzieży. Przed kilkoma dniami Stankiewicz odpowiadał przed sądem grodzkim za 25 włamań i kradzieży, dokonanych w Grudziądzu. Sąd zdał rozpatrzeć „tylko“ 12 spraw karnych Stankiewicza do których oskarżony się przyznał. W wyniku długiej rozprawy Stankiewicz został skazany na 7 lat i 8 miesięcy więzienia.

W dniu wczorajszym odbyła się druga rozprawa przeciwko Stankiewiczowi, na której rozpatrzono sprawę włamania do mieszkania ks. Sowińskiego przy ul. Ogródowej, p. Marty Flader przy ul. Nadgórnej oraz kradzież roweru ze sklepu p. Cerafińskiego przy ul. Chełmińskiej. „Król włamywaczy“ przyznał się do zarzucenych mu czynów zlodziejskich. W wyniku trzech rozpraw Stankiewicz został skazany na 22 miesiące więzienia. Proces ze względu na osobę „inteligentnego“ włamywacza wywołał wielką sensację.

Złodzieje uwzięli się na kancelarie adwokackie.

Pięć włamań w ciągu jednej nocy w Toruniu.

Na terenie m. Torunia pojawiła się nowa szajka zlodziejska, która w ciągu jednej nocy z dnia 15 na 16 bm. dokonała 5-ciu zachwałych włamań i to przeważnie w biurach adwokackich. Włamywacze naprzód dostali się do biura adwokata Doerffera, któremu skradli po spłodowaniu kasy i szaf 42 zł gotówki. Dalej odwiedzili kancelarię adw. i not. Zakrzewskiego, gdzie zrabowali około 200 zł gotówki, rewolwer i różne monety starożytne. W biurze firmy „Karpaty“ przy ul. Szerokiej 8 z kasy podręcznej zabrali 14 zł gotówki i za 17 zł znaczków pocztowych. W końcu złodzieje od-

wiedzieli biuro adwokatów dr. Ossowskiego przy ul. Chełmińskiej i mec. Wrońskiego przy Ryнку Staromiejskim, lecz nic nie skradli.

Serja włamań w czasie jednej nocy postawiła organa bezpieczeństwa publicznego w Toruniu na nogi. Jak wykazują dochodzenia, wszystkie włamania zostały dokonane przez specjalistów, którzy prawdopodobnie wędrują od miasta do miasta i okradają biura adwokackie, spodziewając się znaleźć tam obfitsze łupy.

Omylili się „biedacy“ w swych rachubach, zapominając o tem, że kryzys gospodarczy wszystkich nawiedził a także adwokatów.

Sejmik Weteranów Powstań Narod. 1914-19 r. w Toruniu.

Toruń. W dziesiątą niedzielę, 17. bm. ze wszystkich stron województwa pomorskiego zjechali się delegaci Związków Weteranów Powstań Narodowych R. P. 1914-19 r. do Torunia na swój doroczny sejmik okręgu pomorskiego. W godzinach przedpołudniowych koło toruńskie złożyło wieniec na grobach; weterana z 1863 r. sp. Wróblewskiego i poległego w walce o oswojowanie Pomorza podoficera plut. sp. Pajakowskiego, poczem z poczetami sztandarowemu udano się do kościoła garnizonowego gdzie ks. Trocki wygłosił okolicznościowe kazanie i odprowadził nabożeństwo na intencję zjazdu

Sejmik weteranów został oficjalnie otwarty w sali Dworu Artusa przez prezesa okr. Odrowskiego z Chełma. Po apelu poległych życzenia złożyli: kmtd. placu płk. Matzenauer, prezes okr. Podof. Rez. Kaczmarek i inni, a następnie odbyło się uroczyste składanie ziemi na kopiec marsz. Piłsudskiego, przemówienia programowe i uchwalenie wysłania listów hołdowniczych do najwyższych władz państwowych i kościelnych w Polsce.

Po przerwie obiadowej rozpoczęły się obrady. Marszałkiem sejmiku wybrano Stefana Prawowskiego. Ze sprawozdań członków zarządu okr. wynikało, że istniejące obecnie 36 placówek weteranów na terenie Pomorza rozwijają się świetnie. Ogólny stan członków wynosi 3696 ludzi, z których zweryfikowano dopiero 1620. Weterani również biorą żywy udział w pracach p. w. 1935 członków zdobyło odznaki POS i OS. Stan kasy po całorocznej gospodarce przedstawia saldo dodatnie w kwocie 445,37 zł.

Szybko uporano się z uchwaleniem budżetu

na rok 1935-36 i wnioskami zgłoszonymi przez koła. Postanowiono wydać rocznik Związku Weteranów, w którym zostanie przedstawiona w krótkim zarysie historja tej zasłużonej organizacji.

Do nowego zarządu okręgowego wybrano: Odrowskiego prezesem (jednogłośnie), mec. Siodę z Bydgoszczy wiceprezesem, Kuklińskiego sekretarzem, Winiarskiego Przem. skarbnikiem, Strzałkowskiego, Gawrońskiego i Włodarczyka członkami. Do komisji rewizyjnej weszli: Nobis, Michałowski i Woźniój, a do komisji weryfikacyjnej: Odrowski, Cerafiński, Kasprzyk, Kochanowski i dr. Jacobson. Delegatami na zjazd związkowy w Poznaniu wybrano: Müllera, Luttera, Prusa, Gawrońskiego, Kochanowskiego, Michaika, mec. Siodę, Włodarczyka i Żarna.

Następnie uchwalono dla przedyzm zarządu okręgowego specjalne pełnomocnictwa, oraz wnioski na roczny walny zjazd Związku Weteranów Powstań Narodowych. Po omówieniu całego szeregu spraw natury wewnętrzno-organizacyjnej, zjazd został zamknięty.

Na marginesie tego sprawozdania należy dodać, że Związek Weteranów Powstań Narodowych aczkolwiek przez pewien czas był traktowany przez oficjalne czynniki po macoszemu, to teraz zaznacza się widoczna poprawa. Władze wojskowe odnoszą się do Weteranów bardzo przychylnie, a tak samo i władze państwowe. Związek weteranów jako organizacja apolityczna pragnie swe istnienie oprzeć na historii walk o niepodległość Polski i z czasem zająć miejsce wymierających już ostatnich weteranów z 1863 r.

Zjazd b. działaczy niepodległościowych Pomorza

odbędzie się w niedzielę, 24. bm. w salach „Dworu Artusa“ w Toruniu. O godz. 9.00: msza św. w bazylice św. Jana. O godz. 11.00: otwarcie zjazdu w wielkiej sali „Dworu Artusa“: słowo wstępne dr. Otton Steinborn, przewodniczący komitetu organizacyjnego, wybór prezydium, przemówienia powitalne, referaty: ks. prałat A. Mańkowski — Odrodzenie narodo-wo Pomorza; sędzia J. Karnowski — Filomaci pomorscy a idea niepodległości; mecenas K. Tomaszewski — Organizacje społeczne na Pomorzu w dążeniu do niepodległości; mjr. dypl. K. Siudowski — Zbrojny ruch niepodległościowy

na Pomorzu. O godz. 13.30: przerwa obiadowa. O godz. 15.30: obrady komisji: akademicko-gimnazjalnej (przewodniczący sędzia T. Pietrykowski); pracy kulturalno-oświatowej (przewodniczący dr. K. Korzeniewski); ruchu gospodarczo-społecznego (przewodniczący B. Hozakowski); ruchu narodowego i zbrojnego (przewodniczący not. Cz. Buczkowski); pracy niepodległościowej kobiet (przewodnicząca dr. H. Steinbornowa). O godz. 17.00: posiedzenie plenarne: sprawozdanie z obrad w komisjach: wybór komitetu wykonawczego; wolne wnioski; zamknięcie zjazdu.

Małżeństwa na rozkaz.

**Chorobliwy manjak. — Kojarzenie ras.
Napoleon swatem.**

Ostatni ślub księżący w Anglii do- wiodł ponownie, jak bardzo „szary tłum” interesuje się sprawami matrymonjal- nemi domów panujących. Mniej znany jest fakt, że głowy koronowane niejed- nokrotnie dopomagały swym „wiernym poddanym” do szczęśliwego dobiecia do portu hymenu...

Szczególną pasję kojarzenia małżeństw ujawniają, jak wiadomo, starsze pani- ucie i młode mężatki, ale i wśród męż- czyzn trafiały się zawsze i wszędzie jednostki posiadające wręcz **chorobli- wą manję odgrywania roli pośredników małżeńskich**. Sięgnijmy do historii. O- to cesarzowi Neronowi, jak zaświadcza jeden z pisarzy rzymskich, **sprawiło iście sataniczną radość**, gdy udało mu się skojarzyć parę ludzi, i to — możli- wie niedobrych! Zdarzyło się kiedyś, że młody i przystojny członek szlache- nego rodu, naraziwszy się imperatorowi, skazany został na pożarcie przez dzikie zwierzęta. Przejżdżając pewnego dnia ulicą w Rzymie, Neron dostrzegł ze- braczkę o ohydny wyglądzie, pozba- wioną nosa i obu rąk. W umyśle okru- tnego władcy powstał szatański plan, da-

ruje młodzieńcowi życie, o ile tenże zgodzi się pojąć za żonę ową wstręt- ną istotę. Skazaniec, który już stracił był wszelką nadzieję ujęcia strasznej śmierci, niesamowitą propozycją matry- monjalną tyrauna przyjął, **ratując tem samym swe życie**. Neron wyprawił tej „dobrej parze” huczne wesele, na którym pono osobiście uczestniczył i **do- skonale się bawił**. Cesarz zwykły był trzymać u swego boku „wesolka”, któ- rym zwykle bywał karzeł z wschodnich rubieży imperjum. Zauważywszy kie- dyś w transporcie pojmany chrze- ścijan kobietę nadzwyczaj wysokiego wzrostu, przewyższającą conajmniej o dwie głowy swe otoczenie, Neron roz- kazął przywieść ją do pałacu, gdzie na- tychmiast odbyły się jej **zaślubiny z nadwornym karłem**.

Skoro mowa o kariach, to nadmienić należy, że i król francuski Ludwik XIV. ujawniał pewne zainteresowanie dla lilipucich ludzi. Gdy z okazji jednego z festynów produkowała się na dwor- ze trupa karzełek hiszpańskich, strze- liła królowi do głowy myśl **wychowania rasy minjaturowych człowieczków**, co miało być dokonane przez kojarzenie liliputów pomiędzy sobą. Pomysł ten o- kazał się jednak chybionym, gdyż dzie- ci stadek lilipucich na ogół przewyższa- ły wzrostem znacznie swych rodziców. Wówczas władca francuski zabrał się do nowego eksperymentu: pragnął on stworzyć rasę ludzi szczególnie pięk- nych i w tym celu pośredniczył w mał- żeństwach jednostek o szlacheśnych ry- sach twarzy i pięknej budowie ciała, przy czym zupełnie nie było brane w ra- chubę, czy poszczególne osoby należały do dworskiego „towarzystwa”, czy też

do sfer niższych. Podobno potomstwo stadek tych **odznaczało się w rzeczy sa- mej niezwykłą urodą**, co ujawniało się zwłaszcza u dziewcząt.

Jeżeli wierzyć kronikarzowi włoskie- mu, to i Napoleon I. lubił „dopomagać” do **związków małżeńskich**. I tak, będąc jeszcze podporucznikiem w pułku Lafère w Auxonne, skojarzył małżeń- stwo córki dozorcę domu, gdzie mieszkał, z pewnym młodym człowiekiem, którego przypadkowo poznał był w ka- wiarni. Później, jako cesarz, występo- wał często w roli pośrednika matrymo- nialnego: ożenił swych braci, siostrzeń- ców i wydał za mąż siostry. A i nie- jednego z generałów starał się „**nakło- nić do spróbowania rozkoszy hymenu**, a zwykle był to czynić w swoisty spo- sób:

— Słuchaj, generale, czy nie zechciał- byś poślubić panny X?

Na takie dictum nie wypadało oczy- wiście inaczej odpowiedzieć jak: „Roz- kaz!” i — zrobić „wniebowziętą” minę. Potem cesarz udawał się osobiście do o- wej damy, której mówił:

— Generał N. jest po uszy w pani zakochany. Chce się z nią ożenić! Wszak pani mu nie odmówi ręki?

Dama, rzecz prosta, nie ryzykowała odmówić ręki i zwykle już w godzinę później następowało oficjalne ogłoszenie zaręczyn.

B. poseł Taraszkiewicz rozstrzelany w Rosji.

Wilno, 19. 2. Według wiadomości, otrzy- manych z Mińska przez rodziną Bronisława Taraszkiewicza, **były poseł na sejm i działacz białoruski został rozstrzelany w związku z przeprowadzonymi ostatnio represjami na sowieckiej Białorusi przeciw t. zw. narodowym demokratom.**

Rozstrzelany Taraszkiewicz był **głośnym przywódcą Hromady w Polsce**. Ukończył on wydział fizjologiczny na uniwersytecie petersburskim i był uczniem prof. Szybilly. Taraszkiewiczowi zawdzięczają Białorusini ostateczne opracowanie gramatyki oraz kilka innych dzieł językowych.

Ostatnie dni procesu

o wybuch w domu ZUPU.

Gdynia, 19 lutego.

W poniedziałek, 18 lutego wyczerpano wre- scie długą listę świadków.

Zeznał **św. Pułal**, lokator bloku ZUPU, któ- ry na pół godziny przed wybuchem był u admi- nistratora Jarocińskiego, zawiadamiając go o głośnym syczeniu w piwnicy, na co otrzymał od Jarocińskiego wyjaśnienie, że odbywa się **próba gazu!**

Św. inż. Berezowski, który w katastrofie stracił żonę, synka i matkę, dwukrotnie słyszał wydobywające się z piwnicy syki i zwracał na nie uwagę administratora domu. Uspokajano go jednak, że to nie jest nic groźnego, gdyż zakła- dę „Gazolino” robią próbę powietrzną...

Św. inż. Godlewski, który wówczas praco- wał w wydziale technicznym Komisarjatu Rza- du twierdzi, że budowa domu ZUPU była pra- widłowa i zgodna z przepisami budowlanymi. (!!!?)

Św. Hurtaś, który w chwili wybuchu przed- wychem świadkiem, jak monter meldował ad- ministratorowi Jarocińskiemu, że w piwnicy u- chodzi z kurka gaz...

Na tem wyczerpano listę świadków i sąd zarządził przerwę.

Po przerwie adwokat powoda cywilnego **Wlazło** stawia wniosek, ażeby oskarżeni przed- łożyli raporty dzienne za czas od 29 września do 8 października 1931 r.

Inż. Wieleżyński wyjaśnia, że raporty te pi- sane były na zwykłych kartkach blokowych, które teraz trudno znaleźć.

Obrońca oskarżonych adw. Józewicz stawia wniosek o przesłuchanie b. administratora **Ma- ciejewskiego** i jego pomocnika **Waligórskiego** na okoliczność, że dyrekcja ZUPU ofiarowała im **pokaźne sumy** za to, ażeby zeznali na ko- rzyst administracji ZUPU.

Sąd wnioski te na skutek sprzeciwu powo- dów cywilnych oddalił. Następnie sąd przedłożył biegłym 13 pytań wyłączających zagadnienia technicznych, z pouczeniem, że orzeczenia swe opracować mają zupełnie niezależnie i bez wzajemnego po- rozumienia.

Obrońca oskarżonych stawia wniosek o do- puszczenie dodatkowego pytania, czy wybuchu nie spowodowała jakaś **zbrodnia ręka**. Sąd i tego wniosku obrony **nie uwzględnił**.

Na tem rozprawę przerwano do wtorku.

Żołnierz KOP'u, pochodzący z pow. tucholskiego nie został rozszarpany przez wilków.

Z Tucholi donosi nasz korespondent: Cała niemal prasa krajowa obiegła sensacyjną wieść o okropnej śmierci Krausego z Jeleńca, pow. tucholskiego, syna zamieszkałego tam rolnika. Mianowicie gazety donosiły, iż: **jednemu synowi rolnika Krausego z Jeleńca pow. tucholskiego, który odbywał służbę wojskową w KOP'ie, nad sowiecką granicą, niedawno spędził kilkudniowy urlop u swych rodziców. Onegdaj doszła do Jeleńca niespodziewana straszna wieść o śmierci młodego żołnierza. Młody Krause wracając z urlopu musiał odbyć drogę z kolei do oddziału swego pieśzo. W drodze napadnięty został przez ślady wilków, które go rozszarpały** tak, że pozostały tylko strzępy z munduru. **Wieść ta wywołała w Jeleńcu wielkie wra- żenie**...

Wiadomość ta wywołała rzeczywście zrozu- miałe wrazenie nie tylko w Jeleńcu ale i oko- licy, a to tem większe, że rolnika o takim nazwisku w tej wsi wcale nie ma! **Sprawą tą zajął się wobec tego „Głos tucholski”,** który zbadawszy tą historję na miejscu, podaje iż rolnik o takim nazwisku mieszka nie w Jeleńcu, lecz w **Wielkim Młodromierzu, pod Tucholą**, któ- ry rzeczywście ma syna przy wojsku, ale nie przy KOP'ie lecz **w 20 pułku piechoty w Krako- wie**. Syn jego był rzeczywście na urlopie

u rodziców lecz zjechał szczęśliwie do Krako- wa jak o tem zresztą rodzicom donosił; **nie na- potkał więc żadnych wilków, a tem mniej padł ich ofiarą**.

Okazało się więc, iż cała ta historia, o sensa- cyjnym brzmieniu, została zmyślona i tak pu- szczona do prasy.

Zbrodnia robotnicy.

Tczew. W ub. tygodniu tut. władze sądowe i śledcze powiadomione zostały przez pod- miejski posterunek policji o przykrem odkry- ciu, jakiego dokonano w ustępie na terenie pod- wórza chałupniczeki, wdowy Franciszki Klase- nowej, zamieszkałej w Suchostrzygach, wsi odległej o 2 km od Tczewa, gdzie w dole kłocznym znaleziono martwe zwłoki noworo- dka płci męskiej.

Wszczęte przez tut. policję śledczą dochod- zenia doprowadziły do ujawnienia nazwiska zbrodniarki, która z zimną krwią swe nowo- narodzone dziecko niesłubnie utopiła w dole kłocznym, by tym sposobem ukryć przed ludz- kimi językami swą hańbę. Potworną dziecio-

Jedyny ratunek dla włosów **Trilysin** TONIKUM DLA WŁOSÓW. **Tupież znika. Wypadanie włosów ustaje. Włosy odrastają.**

Z GDAŃSKA.

Prześladowanie duchowieństwa katolickiego. Senat gdański wydział szkolny, wzbronil księ- żom: proboszczowi Masiakowi w Kuncendorfie, Glasowi w Berwaldzie i Kamulskiemu w Baren- cie wykładania religii w szkołach publicznych.

Do Polski schronił się w obawie, że go ode- ślą do Niemiec do obozu koncentracyjnego, by- ły kierownik biura prasowego senatu gdańskie- go Streiter. Był on powiernikiem Rauschinga. Hitlerowcy wzięli go przez kilka tygodni, za- rzucając mu „zdradę”. Streiter zameldował się na policji w Poznaniu, gdzie czuje się bezpie- czniejszy niż w Gdańsku.

Podczas polowań na otwartem morzu utone- ło podczas silnej burzy 3 rybaków.

Układ polsko-angielski.

London, 19. 2. (PAT) Brytyjski mini- ster handlu Runciman, przemawiając na śniadaniu, urządzone przez sekcję włókienniczą targów przemysłu brytyj- skiego oznajmił, że spodziewa się, iż w środę najbliższą nastąpi **parafowanie no- wego układu handlowego między Polską a Wielką Brytanią**.

Powrót z wesela.

Warszawa, 19. 2. (tel. wł.) Pod Raszy- nem, na 15 kilometrze od Warszawy, zdarzyła się katastrofa samochodowa. Mieszkańcy pobliskiej wsi wracali tak- sówką z Warszawy z uroczyści wese- nej. Wszyscy byli w doskonałych humo- rach i w stanie nietrzeźwym. W pewnej chwili auto zarzuciło i wpadło do rowu. Wszyscy zostali wyrzuceni z taksówki. Gdy szofer, któremu się nie stało ujrzał swych pasażerów, pławiących się w wielkiej kałuży krwi, przerażony zo- stał ich i taksówkę i **uciekł w niezna- nym kierunku**. Z pośród pasażerów **dwie osoby są ciężko ranne**. W stanie groź- nym przewieziono je do szpitala w War- szawie. Za zbiegłym szoferem policja prowadzi poszukiwania. (r)

Wyszło szydło z worka.

Echa nadużyć na kolei w Inowrocławiu.

Inowrocław, 19. 2. W grudniu ub r. donosiliśmy o oszukańczych manipula- cjach pracownika kolejowego **Jakóba Przybyły**. Wymieniony pełnił służbę **kie- rownika II odcinka drogowego**. Na sta- nowisku tem dopuszczał się systema- tycznych **manipulacji oszukańczych**, przez **sprzedawanie materiałów**, będą- cych własnością przedsiębiorstwa kole- jowego i tem samem **wyrażał szkody na poważne sumy**.

Po wykryciu tych nadużyć został on przytrzymaany przez władze śledcze, któ- re niebawem **dla braku dowodów obciążających wypuściły Przybyły**. Wkrótce potem ukazała się w naszym piśmie druga notatka w tej samej sprawie, przez którą to Przybyły otrzymał pełną rehabilitację za rzekomo wyrządzoną mu krzywdę przez ogłoszenie o jego, (jak sam twierdzi), nie istniejących oszu- stwach. W sprostowaniu tłustym drukiem wydawnictwo naszego pisma przepraszało Przybyły...

Ostatnio jednak w powyższej sprawie zaszła rewelacyjny zwrot. Bowiem wła- dze nadzorcze kolei państwowej, które w dalszym ciągu prowadziły rewizję i dochodzenia ujawniły, że Przybyły do- puszczał się jednak oszukańczych prak- tyk. Na polecenie władz **Jakób Przybyły został w sobotę, dnia 16 bm. aresztowany i osadzony w więzieniu w Inowrocławiu do dyspozycji władz śledczych**.

GDYŃNIA.

HOTEL MORSKI Najwytworniejszy lokal w stolicy nadmorskiej

RESTAURACJA DANCING
Codziennie występy czołowych artystów krajow. i zagranicznych.
Wstęp wolny. Pocz. o godz. 9 wiecz. Ceny umiarkowane.
1203

Jeszcze skutki orkanu.

Wskutek trwającego prawie przez całą dobę orkanu, miejscowa straż pożarna wzywana była 7 razy dla niesienia pomocy. W dwóch wypad- kach, a to w Chylonji i na Kamiennej Górze, wicher zerwał dachy z domów. W 4 wypad- kach woda zalała budynki mieszkalne, w o- siedlach przedmiejskich z 32 domów zalanych wodą straż zmuszona była ewakuować 40 osób, które były poważnie zagrożone niebezpieczeń- stwem zawałenia się domów.

Dopiero późno w nocy z niedzieli na ponie- dzialek burza się nieco uspokoiła i ewakuowana ludność mogła powrócić do swoich mieszkań.

Dnia 17 bm. wskutek silnego huraganu, pod- czas którego siła wiatru dochodziła do 12^w wg skali Beauforta (do 37 m na sekundę), wydarzy- ły się w porcie gdyńskim następujące wypadki:
Na statku „Pollux”, stojącym przy nabrzeżu oraz na ss. „Wisła” zerwały się cumy rutowe. Statek „Berit” w basenie południowym oraz statek „Mainiki”, ciąty na złom w basenie stoczni gdyńskiej, zerwały się z cum. We wszystkich powyższych wypadkach holowniki portowe udzieliły niezwłocznie statkowi pomo- cy i przycumowały je ponownie do nabrzeży.

Na nabrzeżu śląskiem wiatr popędził 6 pu- stych wagonów, przy czem jeden z nich wysko- czył z szyn. Na nabrzeżu pilotowym wiatr rów- nież popędził pusty wagon, który zatrzymał się na ślepy torze, rozbijając zderzak na końcu toru.

Podczas kulminacyjnej siły huraganu zerwa- ły się hamulce i ruszyła z miejsca wyrotnica wagonowa firmy „Robur”, uderzając w dźwieg nr 3, który podstawa wysadzony został z szyn dzięki czemu nie powstały poważniejsze szkody.

Podczas huraganu pędzone z zatoki przez wiatr kry lodowe wyrzuczone zostały w porcie helskim na całej długości mola zachodniego, po-

COLOMBINA CAFE - DANCING - VARIETE
Pl. Kaszubski tel 14-71
Najelegantszy i największy lokal nocny. — Występy tylko czołowych atrakcyjnych sił krajowych i zagra.
COCTAIL-BAR Najlepszy barmixer w Polsce Jimmi
Początek o godzinie 21.30.

wodując uszkodzenia parapetu, pokładu i latar- ni na końcu mola. Narzucone zwały lodu są o- becnie usuwane, poczem będzie można stwier- dzić ostateczny stopień uszkodzeń.

Kilka kutrów rybackich w Helu i Jastarni zostało zerwanych z kotwic, jednakże wypadki te zauważono i kutry ponownie umocowano bez większych uszkodzeń.

W rejonie Chałup w kilku miejscach pod- myte zostały wydmy od strony wielkiego morza.

Z M A R L I

Sp. Wojciech Warkocki, emer. urzędnik izby rzemieślniczej w Poznaniu.
Sp. Edmund Bartnicki, podpor. marynar- ki wojennej w Gdyni.
Sp. Artur Bartkowski i Zofia Stiewe, ur- zędnicy asekuracji włoskiej w Tczewie.

Kino Krystal

Pocz. o g. 5, 7 i 9-tej.

Dziś wtorek premiera!

Program od 19-21 lutego włącznie.
Bezspornie najlepszy film szpiegowski ostatnich lat. Film o dużej wystawie, o doskonałej treści, trzymający widza w nieustannym napięciu, o świetnej reżyserji Ryszarda Bolesławskiego pod tytułem

Szpieg № 13

W r. g. czarująca para aktorów
Marion Davies
Gary Cooper
i Jean Parker

Film, który budzi najwyższy zachwyt na wszystkich e-ranach świata. Romanż ze księżycowych nocą Południa. Szalone napięcie. Treść. Wystawa. (2748)

NADPROGRAMI

Kronika

Bydgoszcz, dnia 19 lutego 1935 roku.

KALENDARZYK.

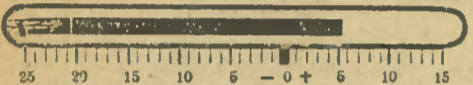
Dziś: Marcella męcz., Konrada.
Jutro: Leona bisk., Zenobiego.
Wschód słońca o godzinie 7.10.
Zachód słońca o godzinie 17.19.

Stan pogody

Naogół pogoda chmurna, mglista i miejscami drobne opady. Po lekkim mrozie nocą — temperatura w ciągu dnia w pobliżu zera. Umiarkowane wiatry z kierunków zachodnich.

Termometr wskazywał dziś rano

MUZEU MIEJSKIE otwarte codziennie od 9—16, w niedziele i święta od 11—14. Obecnie wystawa zbiorowa Jerzego Rupniewskiego.

MUZEU SZKOLNE otwarte codziennie od godziny 11—14.

DYŻURY NOCNE APTEK od 18—24 lutego 1935 r.

- 1) Apteka pod Niedźwiedziem, ul. Niedźwiedzia 11, telefon nr. 50.
- 2) Apteka pod Koroną, ul. Dworcowa 48, telefon nr. 301.

„LEKTURA”, wypożyczalnia książek przy ul. Gdańskiej 54 posiada największy wybór beletryстики ostatniej doby. Wynożycza książki również na prowincję.

Z TEATRU MIEJSKIEGO.

Dziś, we wtorek „BAJADERA”.
W środę „WIKTORJA I JEJ HUZAR”, operetka Abrahama.

Wielkim wyczynem artystycznym będzie premiera opery ludowej „SIĘDMIU SZWABÓW”. Opera ta, bogata w rytmikę, ukaże się na naszej scenie po raz pierwszy w nadchodzący czwartek, 21 bm., w doskonałej obsadzie, w opracowaniu muzycznym J. Silihela, w reżyserji i inscenizacji M. Dowmunla. Poza całym zespołem działu muzycznego udział przyjmują liczny poczet sił pomocniczych w ogólnej liczbie ponad 120 osób. Premiera, jak tego oczekiwać należało, obudziła zrominalne zainteresowanie. „KWIECISTA DROGA” po cenach zniżonych daną będzie w nadchodzącą niedzielę o godzinie 16-ej.

Zastępcy właścicieli nieruchomości.

Zarząd Miejski w Bydgoszczy — oddział porządku publicznego — zwraca uwagę na rozporządzenie Wojewody Poznańskiego według którego właściciele nieruchomości nie mieszkający w jej obrębie sa zobowiązani wyznaczyć osobę, zamieszkującą w obrębie teje nieruchomości lub w jej pobliżu, najdalej w promieniu 5 kamienie, któraby wzięła na siebie odpowiedzialność za przestrzeżenie w tej nieruchomości obowiązujących przepisów porządkowych. Nazwisko wyznaczonej osoby winno być podane do wiadomości Zarządu Miejskiego — Oddział Porządku Publiczn. w Bydgoszczy, ulica Grodzka 25 pokój 19. Wykazuje się, że dotychczas wspomniany obowiązek wykonała jedynie mala ilość właścicieli nieruchomości, wobec czego w najbliższym czasie przeprowadzi się w tym kierunku ścisła kontrola. Wnynna niedopełnienia danego obowiązku organa kontrolne podawać będą do ukarania.

Poznańskie posiada więcej samochodów aniżeli Warszawa.

Urządowa statystyka wykazuje 13756 samochodów osobowych w Polsce. Na miasto stołeczne Warszawę przypada 2420, na województwo poznańskie 2517, śląskie 1606, pomorskie 1181. Autobusów mamy w Poznaniu 179, ciężarówek 711, dorożek samochodowych 598. Na Pomorzcu znajdują się 94 autobusy, 646 ciężarówek, 346 dorożek samochodowych. Motocykli zarejestrowano w Warszawie 1357, w poznańskim 1301, na Śląsku 1256, na Pomorzu 841.

Na marginesie.

P. Janusz Sępowski, pisząc onegdaj w Dzienniku „O duszy aktora”, potępia w recenzjach teatralnych takie banalne frazesy jak „dobrą była pani X w roli naiwnej Anieli, a pan Ygrek w roli zakochałego Ignasia nieźle jej sekundował”. Twierdzi p. Sępowski, że od tego rodzaju zdawkowych okólników aktorowi włosy stają dęba na głowie i „buntują się przeciwko własnemu losowi” (?).

Nie ulega wątpliwości, że taki wyarty liczman, taki wyświechtany frazes może być dla artysty przykrv, o ile na lepszą recenzję zasłużył. Ale jeżeli gra jego nie była warta i tej wzmianki — to co wtedy? Dla artysty niema straszniejszej rzeczy jak przemilczanie go. „Rzój, ale pisz o mnie, ty idjot!” krzyczała ś. p. Siennicka na autora niniejszej notatki, ile razy w recenzji teatralnej o niej zapominałem.

P. Sępowski nie powinien też zapominać, że dzisiejsi krytycy teatralni sa dżentelmenami w porównaniu do swych kolegów z przed stu laty. I tak w wychodzącym onego czasu w Warszawie „Powszechnym Dzienniku Krajowym” o przedstawieniu w Teatrze Rozmaitości znajdujemy pod adresem artystów następujące uwagi:

„Barbolex, adwokat... trzeba mu oddać sprawiedliwość, że słowa jednego roli nie umiał, a nawet na nieszczęście peruką, wi-

dać z starego kozucha, tak sobie uszy zakłwał, że nie mógł dosłyszeć krzyku sufflera. Ciągłe jakanie się i większa uwaga na stojącego za kulisami sufflera niż na publiczność, oraz często omyłki Barbolexa nie przedstawiały dawać publiczności pełnej dozy śmiechu. A gdy wiersz: „...nie było w ustach adwokata”

„sprawy tak ważnej od początku świata” artysta skutkiem stracenia uwagi komicznie oddał:

„...wustach adwokata nie było nigdy początku świata” publiczność tak się śmiała, że Barbolex nie mógł dalszych deklamować wierszy i korzystając z zamieszania z otwartymi ustami znalazł dobrą chwilę odpoczynku.

A cóż o tobie mam mówić, zająca aktor-ko? Zdaje się, żeś coś mówiła. Lecz gdyby choć jeden wyraz przedał się do nateżonych uszu tych bodaj, którzy pierwsze krzesła zajęli! Naprawdę rozogniony suffler aż na paradyz wyziewał rozognione tony, naprawdę publiczność wznosiła życze: „głośniej! głośniej! Skromnemu oddana milczeniu, nie zostawiłaś publiczności innej pociech, jak przypatrywanie się zgrabnej postawie twojej i dramatycznemu nóg układowi. Taki teatr dla stolicy jest parodią i z serca Salvum Conductum życzyć mu należy.”

Czyż w obec takiej krytyki nie jest lepsza zdawkowa wzmianka: „dobrą była pani X. w roli naiwnej Anieli?”

Myszy jako goście.

Córka pewnego farmera w Texas oswoiła dwie myszy w ten sposób, że przychodzi one do niej regularnie rano na śniadanie, siadają na miniaturowych krzeselczkach i jedzą z własnych talerzyków. Oprócz tego nauczyły się one od swej pani innych jeszcze manier, które u widzów wywołują zdumienie i nadszyczną wesołość.

— Pociąg popularny do Wisły.

Dyrekcja okręgowa kolei państwowych w Poznaniu podaje do wiadomości, iż w sobotę 2 marca br. zostanie uruchomiony pociąg popularny do Wisły. Będzie to trzydniowa wycieczka organizowana wspólnie z Polskim Towarzystwem Krajoznawczem do miejscowości posiadającej znakomite warunki terenowe dla narciarzy, niepowszednie walory klimatyczne i będąca dziś stolicą śląskiego narciarstwa. Cena przejazdu w obie strony wynosi: z Bydgoszczy w kl. III — 26 zł. 30 gr. i z Torunia w kl. III — 25 zł 80 gr. Podróżni dojeżdżający do Poznania od 20—120 klm. korzystają z ulgi dojazdowej. Zapisy przyjmują w Bydgoszczy i Toruniu P. B. P. „Orbis”.

CH. Z. M. P.

„ODRODZENIE”

We wtorek, dnia 19 bm. w lokalu hotelu Lengning roczne walne zebranie. Uprasza się członków o zabranie legitymacji.

O godz. 19 nastąpi uroczyste rozdanie nagród klubom, które uczestniczyły w organizowanym przez „Odrodzenie” turnieju szachowym. — Poza tem odbędzie się rozdanie nagród w turnieju K. S. Gwiazda.

Robotnicy Katoliccy Czyżkówka obchodzili uroczyste 10-lecie stowarzyszenia założonego przez ks. proboszcza Płotkę.

(n). W lutym 1925 r. z inicjatywy ks. Płotki, ówczesnego proboszcza parafji św. Trójcy, przy życzliwym ustosunkowaniu się miejscowej inteligencji zawiązało się w robotniczej dzielnicy miasta Bydgoszczy na t. zw. Czyżkówku (poprawnie: Szyszkówka) stowarzyszenie katolickie Robotników Polskich. Do stowarzyszenia przystąpiło 60 robotników; pierwszym prezesem wybrali p. Wiszniewskiego. Towarzystwo przetrwało różne wzniesienia i przełomy i doczekało się dziesięciolecia — przy powiększonej liczbie członków (140), za prezesury p. Strumika. Obchód 10-lecia miał przebieg niezwykle. Poprzedziło obchód świekie solenne nabożeństwo w kaplicy przy ulicy Koronowskiej. Odprawił je ks. kanonik Pacewicz. Okolicznościowe kazanie wygłosił ks. Figas, wspominając jednocześnie o rocznicy koronacji tego papieża, który w encyklice „Quadragesimo anno” stanął w obronie świata pracy.

W sali p. Glapy odbyło się następnie uroczyste zebranie robotników katolickich pod przewodnictwem członka zarządu głównego, p. Jana Cywińskiego z Bydgoszczy. P. Cywiński pochwilił organizatorów stowarzyszenia parafjalnego, zaznaczając, że może się ono poszczycić największą liczbą nowoprzyjętych członków. Od robotników wyszła myśl założenia odrębnej parafji pod wezwaniem św. Antoniego, na co władza duchowna się zgodziła; teraz chodzi o wybudowanie własnego kościoła. „Gdyby cegły kościoła św. Trójcy mogły przemówić — wspomniął p. Cywiński — powiedziałyby, ile tam jest wysiłku robotników katolickich... Czyżkówko winno naśladować swoją macierzystą parafję w ofiarności!”

Uroczyste zebranie uświetnił popis chóru św. Grzegorza pod batutą prof. Rösslera, stosowne, z werwą wygłoszone deklamacje p. Wróblewskiego i Rezulakówny, oraz referat red. Fiedlera na temat „Naród czy państwo”.

Wśród niemiłknącego zapалу, wyrażonego luczniemi oklaskami, odczytano pismo ks. dziekana Płotki ze Zbąszynia, stwierdzające, że wspólna praca i wspólne przeżycia łączą go z Bydgoszczą. Gratulacje złożył młodemu jubilatowi delegacji 8 bratnich towarzystw robotniczych oraz inne organizacje. Ogólnie podobało się sprawozdanie złożone przez sekretarza towarzystwa, p. Łabędę. Wspomniano m. in. o szlachetnym doktorze Janie Królu, który ufundował robotnikom piękną bibliotekę. Dobrze w kronikach zapisanym członkiem honorowym jest również p. Wiesze, były dyrektor fabryki zapalek. Książd proboszcz Baranowski nazwał robotników swojej parafji „strażą przednią” Akcji Katolickiej, przedstawiciel redakcji „Dziennika Bydgoskiego” zachęcał pokolenie przedwojenne do zaopiekowania się pokoleniem powojennem.

Jubileusz wielkiej organizacji młodzieży katolickiej.

Wspaniały obchód 15-lecia S. M. P. „Przedświt” przy Farze.

(ak). W ub. niedzielę obchodziła swój jubileusz piętnastolecia jedna z najruchliwszych i najpożyteczniejszych organizacji katolickich na gruncie bydgoskim — S. M. P. „Przedświt” przy parafji farnej. Obchód jubileuszowy przebiegał się w wielkie święto żeńskiej młodzieży katolickiej, w której to święcie uczestniczyły szerokie sfery społeczeństwa w uznaniu pracy dla tej tak pięknie rozwijającej się organizacji, mającej za cel wysokie zadania wychowawcze. Obchód jubileuszowy wypadł imponująco.

Mimo szalonej wichury i niepogody zebrało się kilkaset młodzieży katolickiej, zrzeszonej w różnych organizacjach ze sztandarami przed Domem Katolickim przy Farze, ażeby następnie wyruszyć w pochodzie na solenną Mszę św. do kościoła farnego. Wielkiego splendoru nabrała uroczystość, gdyż Mszą św. odprawił ks. kanonik Schulz w asyście ks. ks. Dekowskiego i Wierchowieckiego, a wszystkie członkinie gromadnie przystąpiły do Stołu Pańskiego. Piękną okolicznościowe kazanie wygłosił ks. Świądek. Podczas Mszy św. młode Polki odśpiewały swe własne pieśni religijne.

Po nabożeństwie udano się w pochodzie do sali Domu Katolickiego gdzie punktualnie o godz. 9-ej rozpoczęła się uroczysta akademja. Sala wypełniona była po brzegi. Prezeska p. Helena Tykwińska przywitała w serdecznych słowach ks. kanonika Schulza, ks. patrona Kamińskiego, licznie przybyłe panie z różnych towarzystw jak i resztę przybyłych gości i członków, wskazując równocześnie na znaczenie jubileuszu. Na przewodniczącego jubileuszowego zebrania wybrano ks. kanonika Schulza, oraz w zastępstwie pania dyr. Güntzlową a na sekretarkę p. prof. Napieralską. Po zadeklamow-

waniu wiersza sekretarka p. Melanja Świątalska złożyła obszernie sprawozdanie z minionego piętnastolecia „Przedświt”. Założycielem stowarzyszenia Młodej Polek był ks. Pyszowski a pierwszą prezeską pania Matojanka, sekretarką p. Lipińska a skarbniczką p. Hübnerowa. Z roku na rok zwiększają się szeregi członków „Przedświt”, tak że dzisiaj „Przedświt” poszczycić się może okazałą liczbą 150 członkin. Podzielony na oddział młodszych pod kierownictwem p. Graczykowej i na oddział starszych, któremu przewodniczy p. Tykwińska, organizacja dzieli się na szereg kół: sportowe, muzyczne, eucharystyczne, misyjne i marjologiczne. Stworzono ostatnio własne ognisko w Domu Katolickim, gdzie młodzież gromadzi się dla godzinęj rozrywki, słuchając radia, czytając książki i t. p. Dalszy program akademii wypełnił piękny referat byłej prezeski okręgowej p. Dejanki, występ kółka mandolinistek i wspólne choralne deklamacje. Dyplomy zaśluzgi otrzymały pp. Z. Rutkowska, E. Romanowska i Lucia Owczarkowa, a ponadto z patronatu nauczycielka p. Marja Kobzanka.

Pod koniec zebrania odczytano telegramy nadesłane między innymi i od prezydenta miasta p. Barciszewskiego oraz wznoszące pismo z błogosławieństwem J. E. ks. biskupa Laubitz. Zyczenia złożone przez pp. dyr. Güntzlową, Siuchnińską, Romanowską, Baranowskiego, Modrakowskiego oraz przedstawicieli bratnich towarzystw były zakończaniem uroczystościowego zebrania. Po południu odbyła się mila zabawa taneczna. Specjalne uznanie należy się firmie Cywiński i Braci Mateckich za dekoracje sali i cenne dary, które przyczyniły się do uświetnienia uroczystości jubileuszowej.

Zła przemiana materji

jest często przyczyną wielu chorób (kamienie żółciowe, artretyzm, ischias, choroby skóry). Ziola Cholekinaza H. Niewojewskiego systematycznie i energicznie wzmagają czynność wątroby, wydziela ją w ten sposób szkodliwe, poboczne produkty przemiany materji. równocześnie uniemożliwiają zaleganie ich w organizmie. Sprzedaż: Skład główny: Warszawa, Nowy-Swiat 5 oraz apteki i składy apteczne. Żądać bezpłatnych broszur.

Sokół I. obraduje.

Na zebraniu plenarnym T. G. „Sokół” I, które odbędzie się w czwartek, dnia 21 bm., o godz. 20-ej w salce hotelu Lengninga przy ul. Długiej p. prof. Albrycht wygłosi ciekawy referat o aktualnych zagadnieniach sokolich, a p. prof. Monasterski mówić będzie na aktualny temat „15-lecie morza polskiego”. Zarówno treść referatów jak i osoby prelegentów zachęcić powinny jak najliczniejsze grono członków do udziału w powyższym zebraniu. Również zapraszamy członków innych gniazd sokolich oraz gości.

Na wolności i za kratami.

Zapiski policji bydgoskiej od 1830 do 1919 roku.

IV.

„Mądry” Juling szuka pism Henryka Sienkiewicza. — Zdemaskowanie Kowalkowskiego, agenta komisji kolonizacyjnej. — Prima-apriliowe kawały. — Heybowitz i prokurator polują na red. Teskę

(II). Wywiadowcy i urzędnicy wydziału politycznego policji bydgoskiej nigdy nie grzeszyli mądrością. Były to naogół „paty” rekrutujące się z pośród kapitulantów wojskowych, bezmyślni wykonawcy poruczonych im zadań. Rzadko który znał dobrze język polski, sam Heybowitz nawet uważał wiadomości bieżące za „wichtige Nachrichten”, dopiero nabyty słownik Łukaszewskiego i Mosbacha go pouczył, że są to zwykłe zapiski kronikarskie.

Działo się we wrześniu 1913 r. Urzędnik policyjny Paul Juling otrzymał rozkaz skonfiskowania znajdujących się w księgarniach polskich w Bydgoszczy

PISM HENRYKA SIENKIEWICZA.

Konfiskatę zarządziła prokuratura ostrowska. Juling udał się najpierw na Hofstrasse (dziś Jana Kazimierza) do administracji „Dziennika Bydgoskiego”, gdzie mu pokazano wybór dzieł żądanych. Kiedy wydobyl list urzędowy i oświadczył, że musi książki podejrzane zabrać, wytłumaczyła mu pani Teskowa, że się chyba pomylił. Zafrasowany policjant zaczął sylabizować imię i nazwisko autora i — rzeczywiście — doszedł do konkluzji, że Henryk a Henryka to zupełnie co innego. Henryk to „Heinrich” a Henryka — to „Henriette” (imię żeńskie). Nie lepiej mu się powiodło w drugiej księgarni na Długiej, którą zarządzał Leon Pośluszny. Juling się uparł, że na stronie tytułowej dzieł, które ma zabrać, stać powinno wyraźnie: „Henryka Sienkiewicza”. Smieszna rewizja i nieuctwo policjanta opisano w gazetach. Biednemu Julingowi wytoczono dyscyplinarkę. Zeznał on do protokołu, co następuje:

„Nieprawdą jest, że nie znam języka polskiego, owszem czytam biegle drukowane, chociaż nie rozumiem treści. Polecenie wypełniłem sumiennie. Był jakiś autor H Sienkiewicz, ale przecież miała być Henryka Sienkiewicza a takiej w lutejszych księgarniach nie znalazłem. Pan wachmistrz Chilinski może poświadczyć, że mam rutynę w przeprowadzaniu podobnych rewizji policyjnych”.

Nasz zaufany, Chyliński, szwagier s. p. Józefa Milcherta, późniejszy kierownik urzędu przemysłowego, śmiał się razem z nami z głupoty Julinga i jemu podobnych.

ZDEMASKOWANIE AGENTA KOMISJI KOLONIZACYJNEJ.

W numerze 10 „Dziennika Bydgoskiego” (rocznik 1913) ukazała się korespondencja z Broniewa pow. inowrocławskiego, ostrzegająca przed „agentem od kurczenia ziemi”, niejakiem M. Kowalkowskim z Bydgoszczy, który przedstawiający się jako polski gospodarz chciał nabyć gospodarstwo Fojutowskiego. Legitymował się książką do nabożeństwa.

Usłużny komisarz von Heybowitz natychmiast zawiadomił regencję w Bydgoszczy i pruską komisję kolonizacyjną w Poznaniu — o zdemaskowaniu agenta, doradzając jego „splawienie”, ponieważ:

„Max Kowalkowski, Papierhändler und ehemaliger Besitzer des Kaiser-Panorama in der Wilhelmstrasse ist eine sehr bekannte Figur. Seine Existenz ist zweifelhafter Natur, sein Ruf nicht besonders gut” (Osobistość podejrzana, marnej kondyty).

NIĘPOPRAWNY DENUNCJANT.

„Herrn Ersten Staatsanwalt zur Kenntnis” (naczelnemu prokuratorowi do wiadomości) podał niegodziwiec Heybowitz 5 marca 1913 r. wycinek z „Dziennika Bydgoskiego” następującej treści:

„Nikt nie ma obowiązku dawać składki na „Jubiläumsspende” ani chodzić na nabożeństwo w dniu 10 marca, które ma na celu podziękowanie Bogu za ustanowienie pruskiego orderu żelaznego krzyża, za wielkość Prus i uczczenie pamięci pruskiej (protestanckiej) królowej, Ludwiki. Władze kościelne ustanowiły te nabożeństwa i składki; bo tego rząd pruski żądał, a one nie miały odwagi tego żądania odrzucić. Chodzi tu więc nie o sprawy wiary, lecz o sprawy pruskie. Mamy Bogu dziękować za wielkość Prus, które naród nasz z ziemi wywłaszczają! Mamy dawać składki na dar jubileuszowy króla pruskiego, który cały szereg ustaw wyjątkowych przeciwko nam podpisał! Pieniądze mają iść na misje afrykańskie (tak protestanckie, jak katolickie) ale przedewszystkiem składka ta ma być uczczeniem króla. Do tego powodu nie mamy i dla tego ani grosza nie damy, a jeżeli modlić się będziemy, to nie za wielkość Prus Bogu dziękować będziemy, lecz prosić, aby je nawrócił z drogi pogańskiej polityki gwałtu i ucisku!”

Heybowitz dopisał: Redakcja zbiera składki dla rodzin poległych w Bułgarii.

Prokurator Rhode odesłał policji ów artykuł z uwagą: „Zum strafrechtlichen Einschreiten bietet mir der Artikel keinen Anlass” (Nie widzę powodu... i t. d.)

ZARTY KWIETNIOWE.

1. 4. 1913 wydrukowano w „Dzienniku” telegram z Piotrkowa o ucieczce z więzienia tamtejszego Damazego Macocha, który ograbił klasztor częstochowski, i o ujęciu go przez policję w Bydgoszczy, która zapewne wyda go władzom rosyjskim. Inna wiadomość lokalna, zapowiedziała przyjazd gro-na oficerów tureckich, oficerowie zamówili kolację w Domu Polskim...

Policja zaczęła telefonować na wszystkie strony, nie potapawszy się, że to „Prima Aprilis”. Do Domu Polskiego wysłano najzdolniejszego agenta. Gospodarz go zwodził, że goście napewno przyjadą.

PO UWIĘZIENIU RED. GRZESIEWICZA.

Piętnastego maja 1913 doniósł Heybowitz swoim zwierzchnikom, że wobec uwięzienia red. Grzesiewicza „Dziennik Bydgoski” podpisuje jako odpowiedzialny redaktor sam wydawca — Jan Teska. Wiadomość zain-

trygowała prokuratora. Dnia 26 maja polecił on policji, aby doposiła mu o wszystkim co dotyczy „Dziennika” jak najdokładniej. Teraz Heybowitz odplacił prokuratorowi pięknym za nadobne, pisząc: „Seit Grzesiewicz seine Strafe verbüsst, ist Teska auffallend zahm und vorsichtig geworden” to znaczy, że Teska ma się na baczości.

Niestety nie ustrzegł się nasz redaktor przed prokuratorem, bo za kilka miesięcy wytoczono mu nowy proces i skazano na długie więzienie, ale o tem w jednym z następnych rozdziałów.

HISTORYCZNY DOKUMENT.

W tomie I akt dot. „Polnische Zeitung” znajduje się oryginał niemieckiej odezwy wzywającej do bezwzględnego bojkotu kupców i rzemieślników polskich. Odezwę wydał osławiony Ostmarkenverein. Autorzy odezwy powołują się na uchwały tajnego zjazdu polskich stronnictw niepodległościowych w Zakopanem, na którym to zjeździe postanowiono odbudować państwo polskie w granicach historycznych.

Druk ten należałoby wydobyć z akt i wystawić w Muzeum Miejskim.

Z sekciarskiej oślej łąki.

Cudowna woda z Lourdes w objaśnieniach badaczy Pisma św. Zmierzch kozłowitów i sekciarzy bydgoskich.

Masowo w naszym mieście kolportowany łódzki „Złoty Wiek” prawie w każdym numerze znieważa duchowieństwo katolickie i przedmioty kultu. Sekta protestancka t. zw. badaczy Pisma świętego nie uznaje bowiem sakramentów ani żadnych oznak, jak obrazów itp. Cudowne uzdrowienia w Lourdes, o których uczeni całego świata zgodnie orzekli, że nie mają za podłoże łatwowierności lub sugestii, tłumaczy pisarze „Złotego Wieku” w ten sposób:

Nauka, która zasadniczo nie uznaje cudów, lecz stara się każde zjawisko oprzeć na realnych podstawach, zainteresowała się „cudami” w Lourdes (Francja). W miejscowości tej, nawiązanej rok rocznie przez tysiączne rzesze pątników, znajdują się liczne źródła wody. Źródła te uważane były do niedawnego czasu jako cudowne. Czy to bowiem przez parokrotne napięcie wody z tychże źródeł, czy też przemycie się w nich, wielu chorych doznawało ulgi w różnych swoich dolegliwościach nawet długotrwałych. Otóż uczeni zajęli się bliżej tą „cudowną” wodą i okazało się po przeprowadzonych badaniach, że woda ta, przepływając przez znajdujące się w głębi ziemi złoża rudy uranowej, została bardzo silnie uradjoaktywna, która to okoliczność uczyniła ją siłą faktu do pewnego stopnia leczniczą.

Tak sprawa cudów została „wyjaśniona” przez badaczy Pisma św. Jednocześnie ze swojemi bezbożnemi czaso-

pismami rozdawają ulotki, w których się rzekomi badacze wypierają łączności z komunistami. Ci co nie wierzą w ich zapewnienia, są... z ojca diabła. Mają sekciarze tupet!

„Końcem świata” i szatanami, które niedawno przegnał, straszyl swoje zbałamucone owieczki „arcybiskup” marjawicki Kowalski. Klasztor płocki zamienił w zwykły dom rozpusty, pozwalając „księżom” żenić się ze siostrami. Dzieci z „mistycznych” małżeństw znajdują się w przytułku. Kowalskiego konkubina, „arcybiskupka” Izabella Wiłucka — rzuciła do tej pory, tak długo, aż się wyznać nie zbutnowali i odmówili dziesięciny. Darennie Kowalski w ostatnim „liście pasterskim” zaklina owieczki: Nie macie miłosierdzia! Siostry tu nasze głodem przymierają, bo często już chleba nie mają i okrasę...

Kowalskiego wreszcie wypłoszono z babinia. Podobno złożył urząd. Dziwimy się władzom, które rozwiązywały różne niepożądane organizacje, że nie rozwiązały jeszcze sekty wszeźtecznych Kozłowitów!

W Bydgoszczy sekciarze siedzą teraz cicho jak mysz pod miotłą. Toruński zbór Faronowy „apostolsko-narodowy” stopniał do sześciu rodzin, bydgoski powiększył się o jednego wywłokę. Przeciwnicy sekty Farony, amerykańscy Hodurownicy, opowiadają, że nowy bombiza Faronowców zamieszany jest w sprawę rozwodową i że kilkanaście dni przebywał w areszcie. Te obwinienia nie pochodzą od szatana.

PROGRAM RADJOFONICZNY.

ŚRODA, 20 LUTEGO.

WARSZAWA-RASZYN. 6.45: Audycja poranna. 12.10: Koncert zespołu Zygmunta Grossmana. 13.00: Dziennik południowy. 15.45: Fragment teatralny. 16.00: Koncert zespołu A. Hermana (Tr. z Krakowa). 16.45: „Karawan wielbłądów” (wspomnienia z podróży do Persji), opowiadanie dla dzieci starszych. 17.00: Twórczość Ludomira Różyckiego (płyty). 17.25: „Cecylja Śniegocka”, odczyt z cyklu „Kobiety zasłużone”. 17.35: Pieśni w wyk. Romana Gabryszewskiego. (Tr. z Poznania). 17.50: Poradnik sportowy. 18.00: Skrzynka pocztowa rolnicza. 18.15: „W dawnym stylu”, zespół kameralny Niny Mańskiej. 18.45: Odczyt gospodarczy. 19.00: Recital organowy Feliksa Nowowiejskiego. (Tr. z Poznania). 19.20: Pogadanka aktualna. 19.30: „Górol ci ja, górol...”, piosenki góralskie. 19.50: Wiadomości sportowe. 20.00: Muzyka lekka (płyty). 20.35: Dziennik wieczorny. 20.45: Jak pracujemy w Polsce. 20.50: Uroczysta akademія dla uczczenia 125 rocznicy urodzin Fryderyka Chopina. Przemówienia wygłoszą: p. minister Wacław Jędrzejewicz i prezes Instytutu im. Fryderyka Chopina, minister August Zaleski. Koncert. Wykonawcy: trzej uczniowie mistrza Paderewskiego; Aleksander Brachocki, Zygmunt Henryk Sztompka (fort.) i Aniela Szlemińska (sopran) oraz orkiestra R. P. pod dyr. Mieczysława Mierzejewskiego. Transmisja z Muzeum Narodowego w Warszawie oraz ze studia P. R. 22.15: „O Adamie Mickiewi-

czu”, odczyt w języku francuskim (Tr. ze Lwowa). 22.45: Muzyka taneczna.

TORUN. 15.40: Sygnał oraz zapowiedź programu. 15.45: Fragment teatralny „Kłosa panny” L. H. Morskina. 16.00—17.00: Transmisje z Krakowa i Warszawy. 17.00: Muzyka salonowa (płyty). 17.25: Transmisje z Warszawy i z Poznania. 18.10: Życie kulturalne, artystyczne i naukowe na Pomorzu. 18.15: Transmisje z Warszawy i z Poznania. 19.45: Program na dzień nast. 19.50: Transmisje z Warszawy. 19.56: Wiadomości sportowe z Pomorza. 20.00: Transmisja z Wilna. 20.25: Koncert z płyt. 20.35—22.25: Transmisje z Warszawy i z Lwowa. 22.25: Koncert reklamowy. 22.40—23.30: Transmisja z Warszawy

ZAGRANICA. 19.00: Hamburg. Godzina wiedeńska. Lipsk. Muzyka wieczorna. 20.00: Stockholm. Utwory Haendla. Bukareszt. Recital skrz. Berlin. Audycja państwowa. 21.00: Radio Paris. Wieczór kameralny. Hamburg. „Der Holzdieb”, opera Marschnera. Kopenhaga. „Carmen”, opera Bizeta. Lipsk. Muzyka francuska. 22.00: Stockholm. Muzyka taneczna. Wiedeń. Koncert rozrywkowy. Budapeszt. Muzyka taneczna. 23.00: Kopenhaga. Muzyka taneczna. Sztutgart. Muzyka taneczna. Monachjum. Muzyka taneczna. 24.00: Sztutgart. Koncert nocny. Regional. Muzyka taneczna.

Do przeczytania części redakcyjnej przeglądnij GŁOSZENIA

KOMUNIKAT Okręgowego Wydziału Sokolic.

Minął okres walnych zebrań. Do zarządów weszły nowe siły, w niejednym wypadku mniej się orientujące w obowiązkach na siebie przyjętych. Praca w oddziałach wzgl. gniazdach żeńskich będzie intensywniejsza, gdy zarządy poszczególnych gniazd będą w bliższym kontakcie z sobą.

W tym celu zwołuje Okręgowy Wydział Sokolic wszystkie zarządy gniazd i oddziałów żeńskich na piątek, 22 bm. godz. 19 do sekretariatu na t. zw. zebranie propagandowe, na którym omówione zostaną wspólnie rozgrywki, wycieczki, zawody, ćwiczenia itp.

Celem zaprowadzenia jednostajnej książkowości, zaprojektowanej na posiedzeniu O. W. S. w dniu 17. 12. ub. r., proszone są skarbniczki, ażeby przyniosły swe książki kasowe, gdzie na miejscu wyczerpujących informacji udzielać będzie skarbniczka drh. Szełizanka.

Z uwagi na to, że już niecałych 5 miesięcy dzieli nas od wszechświatowskiego zlotu, mającego odbyć się w Warszawie, gdzie zdawać będziemy musieli egzamin naszej sprawności fizycznej, rozpocząj się ub. niedzieli kurs przygotowawczy z ramienia O. W. S., na który gniazda delegują po 4 drużyny ćwiczące. Powyższy kurs odbywa się w niedzielę i to 24 lutego i 3 marca br. od godz. 10 począwszy, w szkole wydziałowej (ul. Konarskiego), którego program obejmuje: musztre, gimnastykę, systematykę, ćwiczenia zlotowe, ćwiczenia na sprzętach i wykład.

Czas krótki i należy zatem wykorzystać okazję, by jak najwięcej zdziałać, a przez to wywiązać się jak najlepiej z obowiązków, przyjętych na siebie na walnym zebraniu.

Przewodniczące wzgl. naczelniczki przynoszą gotowy materiał planów, jakie zamierzają wprowadzić w czyn w swoich gniazdach.

Czołem!

(—) Red. Teskowa przewodnicząca (—) Piotrowska sekretarka.

Dieciobójczynie przed sądem.

Niemowlę udusiła w stodole z obawy przed rodzicami.

(ak.) Przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy odpowiadała za dzieciobójstwo 21-letnia J. z powiatu wyrzyckiego. Akt oskarżenia zarzucał dziewczynie, iż zgładziła ze świata swoje dziecko w stodole przez uduszenie i zwłoki ukryła w słomie.

Oskarżona tłumaczyła się przed sądem, że dziecko przyszło martwe na świat, a ukryła je z obawy przed rodzicami. Sekcja zwłok niemowlęcia dokonana przez lekarza stwierdziła jednak ponad wszelką wątpliwość, iż dziecko żyło i zostało później uduszone. Sąd uwzględniając rozpacze warunki w jakich się znalazła, skazał dziewczynę na dwa lata więzienia z zawieszaniem kary na trzy lata.

— Sekcja Ping-Pongowa Siódmej Drużyny Harcerzy poszukuje przeciwników do rozgrywek towarzyskich dla swej I-szej i II-giej drużyny. Zgłoszenia kierować pod adresem: Al. Zieliński, Szubińska 16, wzgl. Harcówka „Siódemki” Toruńska 54.

(PŁATNY DZIAŁ REKLAMOWY).

Gdzie zamieszkać?

„Gastronomia”, hotel i restaur., Dworcowa 19.

Restauracje:

Restauracja, kawiarnia i cukiernia Berendt, Dworcowa 6.

Gdzie i co kupić?

O. Neuman, Stary Rynek 14, tel. 1719. Białe Tygodnie. Płótna, jedwabie, towary wełniane, firany, inletry, ręczniki, kapy za bezcen.

Be-De-Te — Bydgoski Dom Towarowy — Gdańska 15. Największy dom tow. Polski Zach.

H. Kaszubowski S.z.o.p. Długa 22. Zegarki, biżuta.

Drukarnia Bydgoska S. A., Poznańska 12/14 — wykonuje wszelkie druki rodzinne, kupieckie i dla towarzyszt — szybko, czysto i tanio.

Odjazd pociągów z Bydgoszczy:

Toruń-Warszawa: 2.37, 6.50, 8.05, 9.57, 13.55, 15.30, 18.10, 19.58, 21.35 (tranzycyjny), 23.16.
Tczew — Gdańsk — Gdynia: 0.40, 3.58, 5.50, 7.35, 12.13, 13.18, 17.17, 20.03, 20.10.
Koszęrzyna — Gdynia: 8.18, 15.45.
Nakło — Pila: 0.01, 6.15, 10.35 (tranz.) 14.45, 19.46.
Unistaw — Brodnica: 4.55, 8.11, 13.45, 18.10, 21.50.
Inowrocław — Poznań: 3.50, 6.20, 11.45, 18.40, 18.10, 20.40, 22.25, 23.15.
Wągrowiec — Poznań: 5.00, 10.32, 13.28, 18.54.
Inowrocław — Karsznica — Hierby Nowe: 18.40, 23.15.

Wrażenia z odczytu d-ra Belzy o Szopenie.

ilustrowanego muzyką prof. Roeslera.

Przy wypełnionej auli Gimnazjum Humanistycznego rozpoczął się zapowiadany odczyt wierszem Henryka Zbierzchowskiego, ułożonym na cześć wielkiego kompozytora. Wiersz ten oddeklamowała z całą potęgą uczucia p. Chmielarska. Odczyt, przygotowany z sumiennnością wieloletniej pracy dał słuchaczom pełnię estetycznego zadowolenia i przeniósł ich na dwie godziny w słoneczną krainę poezji, zaludnioną czerpawą smutkiem, melancholią i tęsknotą, ale również hojnie niefrasobliwym humorem Szopena. Ogrom piękna i poezji leżał przede wszystkim w samym stylu i słowach odczytu. Można mówić o Szopenie prozaicznie i szaro, a można go otoczyć nimbem i aureolą wyższą nad poziomem poezji, można go otoczyć tęczą barwną gry słów i poetycznych metafor, można wreszcie naświetlić czarem subtelnych pragnień, marzeń i wzlotów ku ideałom sztuki. To wszystko udało się w zupełności prelegentowi, udało się nawet znacznie więcej, wywołując entuzjazm rzadki do osiągnięcia przy odczytach. Sekundował prelegentowi świetnie profesor Roesler na fortepianie, ilustrując caemi utworami, nadzwyczajnie wykonanymi, słowami, techną nieodpartym urokiem polskości.

Zgon właściciela kin w Grudziądzu.

W sobotę rano zmarł po dłuższej chorobie w szpitalu w Warszawie znany i lubiany w Grudziądzu właściciel kin „Gryf” i „Orzeł” s. p. Stanisław Gorczyca. Wiadomość o zgonie s. p. Gorczycy wywołała szczery żal u wszystkich, którzy Go znali. Pogrzeb odbędzie się w Warszawie, gdzie zwłoki zmarłego zostaną złożone w grobowcu rodzinnym na cmentarzu Powązkowskim. Ciężko dotkniętej tym ciosem rodzinie zmarłego składamy wyrazy prawdziwego współczucia.

Wykupiono więcej świadectw przemysłowych.

Warszawa, 19. 2. Według ostatnich zestawień Głównego Urzędu Statystycznego do końca 1934 roku wykupiono w Polsce na rok 1935 ogółem 279.257 świadectw przemysłowych, z czego na przedsiębiorstwa przemysłowe przypada 79.111 świadectw, zaś na handlowe 186.776 świadectw. W stosunku do roku ubiegłego ilość wykupionych świadectw przemysłowych wzrosła o 26.836.

Największa ilość świadectw przemysłowych, a mianowicie 41.817 przypada na województwo warszawskie (w tym na Warszawę 19.225). Na drugim miejscu znajduje się województwo poznańskie, w którym wykupiono 30.409 świadectw, dalej województwo łódzkie 22.592, lwowskie 21.895, kieleckie 19.957, lubelskie 18.788, krakowskie 16.837, białostockie 16.623, wołyńskie 15.962, pomorskie 14.263, śląskie 14.077, tarnopolskie 10.639, stanisławowskie 10.260, wileńskie 9.895, poleskie 8.095, oraz woj. nowogrodzkie 6.935 świadectw przemysłowych.

Organizacja Przystosowania Wojskowego Kobiet do Obrony Kraju zawiadania członkinie, że dnia 20-go bm. w środę, odbędzie się w świetlicy, Jagiellońska 15 o godz. 18-tej zebranie towarzyskie. Ze względu na kurs informacyjny i projektowane imprezy przybycie wszystkich jest pożądane.

Walne zebranie Stowarzyszenia Restauratorów. W czwartek, dnia 21 lutego o godz. 16.30 odbędzie się w lokalu prezesa Kocerki (rzeźnia miejska) walne zebranie Stowarzyszenia Restauratorów. Na walne zebranie przybędą delegaci zarządu głównego z Poznania.

W środę, 20 bm. o godz. 19 odbędzie się zebranie Chrz. Związku Pracowników Miejskich w hotelu Lengning. Sprawy bardzo ważne; obecność wszystkich członków jest bezwzględnie konieczna.

Herbatki Związku Pań Domu odbywać się będą nadal w czwartki o godz. 17 w lokalu Klubu Techników, ul. Cieszkowskiego 4. W piątek o godz. 17 pokaz kucharza w gazowni.

Związek Księgowych i Rzeczoznawców Księgowości obwodu nadnoteckiego z siedzibą w Bydgoszczy (ul. Jagiellońska 11). We wtorek 19 bm. odbędzie się w auli Miejskiej Szkoły Handlowej referat p. sędziego Hozakowskiego na temat: „Kontrola publiczna nad bilansami przedsiębiorstwa”. Początek o godzinie 8 wiecz. Wstęp wolny dla członków i sympatyków.

Wieczorek Rodziny Kolejowej. Dnia 16 bm. odbył się w apartamentach dyr. kolejowej wieczorek, urządzony staraniem koła Rodziny Kolejowej, z którego czysty dochód przeznaczony został na akcję dożywiania dzieci, która w tej chwili obejmuje około 200 dzieci. Impreza ta zgromadziła liczną rzeszę członków i licznych sympatyków ze sfer towarzyskich. W ramach wieczorku odbył się konkurs brldzowy, w którym wzięło udział 40 osób. Młoda ta organizacja zdobyła sobie w pierwszym swym wystąpieniu ogólną sympatię i nawiązała ściślejszy kontakt z miejscowym społeczeństwem.

Kalendarzyk zebrań Ch. Z. Z.

W środę, 20 bm. o godz. 19 odbędzie się zebranie Chrz. Zw. Pracowników Miejskich w hotelu Lengning. Sprawy bardzo ważne; obecność wszystkich członków bezwzględnie konieczna.

Obniżki płac robotniczych.

Fala zatargów w przemyśle.

Z wielu stron kraju nadchodzą wiadomości o obniżkach płac robotniczych w przemyśle i licznych na tem tle zatargach. Przedsiębiorcy proponują obniżkę płac o 10—20 procent.

Fabryka wyrobów gumowych „Pe-Pe-Ge” w Grudziądzu zaproponowała obniżkę płac o 20 procent, a fabryka metalowa „Hertzfeld i Victorius” w temże mieście o 10 proc. Robotnicy, zatrudnieni w obu fabrykach, nie godzą się na obniżkę płac i grożą strajkiem.

Już po strajku w hucie „Irena”.

Podlegacze pierwsi wrócili do swych zajęć.

Inowrocław. Jak się dowiadujemy, w sprawie strajku robotników w hut. fabryce szkła „Irena”, większa część strajkujących powróciła dnia 18 bm. do swych warsztatów pracy. Huta zostanie na nowo uruchomiona. Szlifiernia i inne oddziały pracują już

w pełnym komplecie, tem samym strajk jest już zlikwidowany.

Znamiennym jest fakt, że ci, którzy strajk wzięli, jako pierwsi wrócili do swych zajęć. Wobec powyższych faktów przypuszczamy, że w krótkim czasie pójdzie praca w hucie dawnym trybem.

Cegłami obrzucał przeciwników.

Epilog krwawej bójkii przed sądem okręgowym.

(ak) Na ławie oskarżonych zasiadli w wczorajszym poniedziałek 28-letni Antoni Andrysiak, robotnik z Fordonu oraz 42-letni Jan Dombek, zam. w Strzelcach pod Fordonem. W pewnej restauracji w Fordonie oskarżony Andrysiak zaciął niejakiego Antoniego Kulikowskiego, będącego w towarzystwie Dombka. Pragnąc uniknąć sprzeczki, Kulikowski z Dombkiem wyszli z restauracji. Za nimi podążył Andrysiak, który zbliżywszy się do Kulikowskiego, uderzył go pięścią w twarz. Kulikowski nie pozostał mu dłużnym, tak że wywiązała się zacięta bójka.

Później Andrysiak uciekł i ukrył się za parawanem, skąd biorąc dwie cegły do ręki, rzucił niemi w kierunku Dombka i Kulikowskiego. Jedna cegła uderzyła Kulikowskiego w kostkę lewej nogi, powodując ranę na nodze. Wówczas Dombek, stanąwszy w obronie Kulikowskiego, zadał Andrysiakowi nożem cios w nerki. Epilog powyższej bójkii, jaki rozegrał się wczoraj przed sądem, zakończył się zasądzeniem Andrysiaka na 6 miesięcy więzienia bez zawieszenia wykonania kary, a Dombka na 2 miesiące aresztu z zawieszeniem.

Więzień napadł na strażnika więziennego.

(ak) Przed sądem grodzkim w Bydgoszczy odpowiadał wczoraj 27-letni ślusarz Jan Cieślewicz, przebywający obecnie w więzieniu. Podczas spaceru na dziedzińcu więziennym w październiku ub. roku pewien więzień wsunął Cieślewiczowi papierosa do ręki. Zauważył to pewien starszy strażnik więzienny, mający dozor

nad więziami i natychmiast odprowadził Cieślewicza do celi więziennej. Przy wejściu do celi Cieślewicz rzucił się na strażnika i dusił go za gardło. Na wściekły przez strażnika alarm nadeszła pomoc.

Za ten napad Cieślewicz skazany został na 6 miesięcy więzienia.

Pijany jazzbandzista awanturuje się na ulicy Jagiellońskiej.

Smutny epilog rozegrał się w szpitalu miejskim.

(kj) Ostatnio odbywała się w pewnym bardzo zresztą sympatycznym lokalu przy ul. Jagiellońskiej zabawa karnawałowa. Jednym z uczestników był p. Sylwester Nowacki, 30-letni młodziarz, zam. przy ul. Łokietka 40. P. Sylwester, mimo że gra pierwszorzędnie na jazzbandzie, na zabawie nie koncertował, lecz urządował przy bucie. Niestety, konsumpcja zbyt wielkiej ilości alkoholu zrobiła swoje. P. Sylwester urnął się jak nieboskie stworzenie i chcąc popisać się przed niemniej pijanymi kompanami, zaciął znajdującego się przypad-

kowo w lokalu sportowca, pana N. Skutki wynikłej awantury były bardzo tragiczne. Ow pan N. okazał się przypadkowo doskonałym bokserem, który jednym celnym uderzeniem w szczękę znokautował p. Sylwestra, posyłając go w krainę marzeń.

Nowacki, upadając, rozbił sobie leciutko nos, który opatrzone mu w szpitalu. Podobno p. Sylwester ślubował, że już nigdy więcej zbyt głęboko do kieliszka nie zajrzy. Obiecanki — cacanki..

JESZCZE O BOKSIE W INOWROCŁAWIU.

Do sprawozdania naszego z meczu o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie zakradł się złośliwy chochlik drukarski, który poprzednia wiersze i zniekształcił omówienie wagi piórkowej. Podkreślając sukces Dudziaka (Cuiavia) chcieliśmy stwierdzić, że już w drugiej rundzie posłał on w krainę marzeń surowego jeszcze Barskiego (Warta), który miał zastąpić niedysponowanego Kajnarę. Techniczny nokaut w pełni zasłużony.

SCHAEFER ZNOWU MISTRZEM ŚWIATA.

W Budapeszcie zakończone zostały zawody łyżwiarskie o mistrzostwo świata w jeździe figurowej panów. Tytuł mistrza świata zdobył znowu bezkonkurencyjnie Austrjak Schaefer. Wicemistrzem został Dunn (Anglia).

MISTRZOWIE ŚWIATA W PING-PONGU.

W Londynie zakończyły się mistrzostwa świata w ping-pongu we wszystkich konkurencjach. Lista mistrzów świata na r. 1935 przedstawia się następująco:

Gra pojedyncza panów: Barna (Węgry).
Gra pojedyncza pań: Kettner (Czechosłowacja).
Gra podwójna panów: Barna—Szabados (Węgry).
Gra podwójna pań: Mednyanski—Sipos (Węgry).
Gra mieszana: Sipo3—Barna (Węgry).

Mistrzostwo drużynowe, jak wiadomo, zdobyły również Węgry.

WALASIEWICZÓWNA ZAWIESZONA PRZEZ ZWIĄZEK AMERYKAŃSKI?

Z Cleveland w stanie Ohio donoszą do Londynu, że Amatorski Związek Lekkoatle-

NA ULICY JAGIELLOŃSKIEJ.

Przed słupem reklamowym stoi zawiany jegomość i wodzi rękami po plakatach. Obszedłszy kilkakrotnie słup dookoła, krzyczy: — O rety! Ludzie, ratujcie! Zamuro-

Sokół żeński.

Dziś, we wtorek o godz. 19 roboty ręczne w sekretarjacie i zebranie komisji zabawowej.

W czwartek ćwiczenia drużyny o godzinie 19 w sali przy ul. Konarskiego. Liczne i punktualne przybycie pożądane.

Nieuważny kierowca samochodu najechał przechodnia na ul. Marsz. Focha

(kj) Przykra przygoda spotkała wczoraj p. Ignacego Siudzińskiego, zam. przy ul. Stawowej nr. 27. Przechodząc ul. Marsz. Focha, został najechany przez samochód. Na skutek upadku na kamienny bruk jezdni, p. Siudowski doznał okaleczenia głowy i ręki. Dochodzenia, przeprowadzone przez policję, ustaliły, że winę spowodowania wypadku ponosi kierowca samochodu (PZ 46328), który nie oddał sygnału ostrzegawczego. Nieuczciwy kierowca po wypadku zbiegł.

Z życia fowarzystw.

Wtorek, 19 lutego.
Godz. 17.00: Koło śpiewu piekarzy polskich. Lekcja śpiewu „Pod Lwem”.
Godz. 19.00: Bractwo Straży Honorowej. Zebranie w Domu Katolickim przy Farze.
Godz. 19.30: Klub sportowy S. P. D. Szachka informacyjna w gmachu szkoły.
Godz. 20.00: Sokół III. Zebranie naczelnictwa. Uprasza się o punktualne przybycie.
— Bydgoski Chór Męski. Lekcja śpiewu w lokalu p. Bielawskiego, ul. Szczecińska 1.
— Tow. śpiewu „Lira”. Lekcja śpiewu w Resursie Kupieckiej. Komplet konieczny.
— Bydgoski Klub Mandolinistów. Lekcja w Domu Czeladzi. Obecność wszystkich pożądana.

Uwaga! Członkowie klubu mandolinistów „Lutnia”. Dziś lekcja II. oddziału o godz. 20. Również lekcja oddz. I. o godz. 21. O komplet i punktualne przybycie prosi dyrygent. Lekcje odbędą się w lokalu klubowym, Poznańska 17. „Harmonja”. Lekcja śpiewu we wtorek 19 bm. wypada. Następne lekcje w środę 20 bm. i w piątek 22 bm. o g. 20. Komplet konieczny.
O. P. N. Sokół I. Walne zebranie oddziału odbędzie się w sobotę, dnia 23 bm. o godz. 20 w lokalu p. Żółkiewicza, ul. Śniadeckich (róg Sienkiewicza).

III. żeńska drużyna ratownicza P. C. K. W środę o godz. 19.15 zbiórka drużyny w biurze przy ul. 3 Maja — w mundurkach. Punktualność i komplet konieczny. — Komendantka.

Dolar papierowy nie zmieni swej wartości.

Waszyngton, 19. 2. (PAT) Rząd Stanów Zjednoczonych zdecydował, że w wyniku orzeczenia sądu najwyższego o klauzuli złota niema potrzeby wydawania żadnych specjalnych zarządzeń. W kołach urzędowych uważają orzeczenie to za całkowite zwycięstwo rządu.

Gielda zbożowo - fowarowa w Bydgoszczy

Warunki: Handel hurtowy, parytet Bydgoszcz ładunki wagonowe, dostawa bieżąca, za 100 kg. Notowania odbywają się we wszystkie dni powszednie.

Notowania z dnia 18 lutego 1935 r.
cena transakcyjna cena orientacyjna
Żyto 235 ton od zł 15,35 15,25— 15,50 do zł 15,50

Usposob. spokojne
Pszenica eksportowa . . zł 21,75— 23,00
Pszenica stand. zł 17,00— 16,00
Usposob. stalze
Jęczm. brow. zł 21,25— 21,75
Jęczm. jednolity zł 18,50— 19,00
Jęczm. zbiorowy zł 17,50— 18,00
Usposob. słabe
Owies zł 14,50— 15,00

Usposob. spokojne
Mąka żyt. 55% wł. worka zł 23,25— 24,00
Mąka żyt. 65% wł. worka zł 21,75— 23,00
Mąka żyt. 55—70% wł. w. zł 17,00— 17,75
M. żyt. razow. 95% wł. w. zł 17,75— 18,00
M. żyt. pośl. 70% wł. w. zł 14,00— 14,50

Usposob. spokojne
Mąka psz. I A. wł. w. zł 28,75— 30,75
Mąka psz. I B. wł. w. zł 27,00— 28,00
Mąka psz. I C. wł. w. zł 26,00— 27,00
Mąka psz. I D. wł. w. zł 25,00— 26,00
Mąka psz. I E. wł. w. zł 24,00— 25,00
Mąka psz. II A. wł. w. zł 22,00— 23,50
Mąka psz. II B. wł. w. zł 21,50— 23,00
Mąka psz. II D. wł. w. zł 20,50— 21,00
Mąka psz. II F. wł. w. zł 16,00— 16,50
Mąka psz. III A. wł. w. zł 14,00— 15,00
Mąka psz. III B. wł. w. zł 12,25— 12,75
Mąka psz. razowa wł. w. zł 17,00— 18,00

Bank Polski płacił w dniu 19. 2. 1935 r.
dolary amerykańskie 5,25
funtt szterlingów 25,72
franki szwajcarskie 170,97
franki francuskie 34,84
guldeny gdańskie 172,35
floreny holenderskie 357,10
marki niemieckie 200,—

Dunikowski robi z piasku złoto.

(Ciąg dalszy).

Dunikowskim mówiło się dotychczas tylko jako o pospolitym szarlatanie, eksperymenty w San Remo wywołują prawdziwą konsternację.

Dr. Cellierier, dyrektor doświadczalnego laboratorium paryskiej akademii Arts et Metiers, zapytany przez dziennikarzy o opinie, nie umiał ukryć swego zdumienia.

„Jedno jest pewne — oświadczył on — a mianowicie, że w obecności eksperta Dunikowskiego wyprodukował złoto. Należy więc przyjąć, że jest to możliwe.

Z punktu widzenia naukowego dr. Cellierier nie uważa bynajmniej za wykluczone, że Dunikowski znalazł nową i doskonalszą od dotychczasowych metodę wydobywania złota.

Dr. Cellierier przypuszcza, iż Dunikowski wykrył system, którego sam nie rozumie i nie umie wytłumaczyć (?)

Wartość wynalazku Dunikowskiego — oświadczył on — zależy od tego, ile wynosi rzeczywisty koszt wydobywania złota przy zastosowaniu jego metody. Co do tego nie będzie się można wypowiedzieć przed ogłoszeniem przez eksperta kompletnych cyfr.

W końcu — dodał Cellierier — należałoby wiedzieć, jakie będą konsekwencje nagłego powiększenia produkcji złota, rzadkiego metalu.

200 tysięcy robotników zastrajkowało w Nowym Jorku.

Nowy Jork, 19. 2. (PAT) W dniu dzisiejszym wybuchł strajk około 200 tysięcy pracowników obsługujących windy i pilnujących porządku i czystości w budynkach nowojorskich.

Ze względu na wielkie niedogodności, jakie strajk ten spowoduje dla mieszkańców, oraz w obawie przed możliwością zamieszek, burmistrz Laguardia zamierza wykorzystać swe szerokie pełnomocnictwo w zakresie policyjnym.

Gaźkowitz wykorzystanie tych pełnomocnictw równałoby się niemal wprowadzeniu stanu wojennego.

Wszyscy są zadowoleni.

Paryż, 19. 2. (PAT). Korespondent Havasa donosi z Waszyngtonu: Decyzja sądu najwyższego w sprawie klauzuli złota, stanowi doniosłe zwycięstwo prezydenta Roosevelta. Prokurator generalny Cumming oświadczył, że jeżeliby decyzja sądu najwyższego była sprzeczną z polityką prowadzoną przez Roosevelta, mogłaby pogrozić kraj w chaosie. W wypadku innego orzeczenia, długi zarówno prywatne jak i publiczne, wzrosłyby o 69 miliardów, a długi rządu federalnego o 10 miliardów. Zarówno w kołach oficjalnych, jak i gospodarczych przyjęto bardzo przychylnie decyzję sądu. Obroty giełdy wzrosły, zboże na giełdzie chicagoskiej podniosło się o 2 punkty.

Pociąg się wykoleił.

Bukareszt, 19. 2. (PAT) W pobliżu Konstancy wykoleił się, złożony z 60 wagonów, pociąg towarowy. 10 wagonów zważyło się z toru i uległo zupełnemu rozbiciu. Wśród służby kolejowej jest wielu rannych. Straty materialne bardzo znaczne.

Polska i Austria.

Londyn, 19. 2. „Morning-Post“ podaje plotkę, jakoby pomiędzy Polską i Niemcami istniał układ, na mocy którego Niemcy rezygnują z wszystkich swoich postulatów, dotyczących rewizji wschodniej granicy Niemiec, pod warunkiem, że Polska nie będzie przeciwdziałała przyłączeniu się Austrii do Niemiec.

Rekordowa liczba narciarzy w Niemczech.

„Deutsches Nachrichten-Büro“ w Berlinie podaje, że liczba wszystkich narciarzy, zrzeszonych w Międzynarodowej Federacji Narciarskiej wynosiła na dzień 1 stycznia 1934 r. (statystyka odnośna na ten dzień jest wyprowadzona) 270 000 członków w krajach europejskich. W liczbie tej samo Niemcy partycypują imponującą liczbą 107.000 narciarzy. Na dalszych miejscach idą: Norwegowie — 40.000 narciarzy, Finnowie — 30.000, Francuzi i Szwajcarzy po 26.000. Najmniej narciarzy zgłosiła Anglia — 4750.

STATNIE WIADOMOSCI

Na Czerniakowskiej i na Woli...

Warszawa, 19. 2. (tel. wł.). Na Woli w ostatnich dniach popełniono drugi krwawy mord. W rozbawionym towarzystwie na imieninach wybuchł zatarg. Gdy towarzystwo odprowadzało się już do domu powstała bójką na ulicy. Zaczepiony Buza pobił do jarki Fuka i porwał stamtąd nóż rzeźnicki, którym zadał kilka ran swemu przeciwnikowi Gruzeli. Rannego, który doznał przecięcia arterji i wielkiego krwotoku przewieziono do szpitala, gdzie w kilka chwil życie zakończył. Osierocił on żonę i troje dzieci.

Zbrodniarz korzystając z chwilowego zamieszania zbiegł w nieznanym kierunku. Władze policyjne wszczęły energiczne poszukiwania za zbiegiem. (r)

Półtora miliona rubli nadużyć.

Moskwa, (PAT). W trucie kolei północno-kaukaskich w Rostowie nad Donem popełniono nadużycia na ogólną sumę półtora miliona rubli. Nadużycia popełniano systematycznie w ciągu kilku lat. Pociągnięto do odpowiedzialności sądowej 11 funkcjonariuszów z całą dyrekcją na czele.

Śmiertelne ofiary orkanu w Holandji.

Amsterdam, 19. 2. (PAT). Orkan, który w ostatnich dniach szalał nad Holandją, pociągnął za sobą liczne ofiary w ludziach.

W Ymuiden dwaj młodzi ludzie porwani zostali przez wicher na molo portowym i straceni do morza. Na jednym z jezior pod Amsterdamem utonął dwie łódzie, przy czym jedna osoba straciła życie. W porcie amsterdamskim duży transportowiec zderzył się z dwoma kutrami, które uległy poważnemu uszkodzeniu. Jeden z tych kutrów zatonął. Przy zderzeniu jeden z członków załogi został zabity, a jedna kobieta odniosła ciężkie rany.

Schacht na starej szkapie samowystarczalności jeździć nie będzie.

Berlin, 19. 2. (PAT) Na przyjęciu, wydanym przez związek niemiecki przemysłowców samochodowych, minister gospodarki Rzeszy, dr. Schacht wygłosił przemówienie, oświetlające obecną sytuację w przemyśle niemieckim. Schacht oświadczył, że Niemcy muszą odrzucić projekt obniżenia swego standardu życiowego dla celów umożliwienia konkurencji z zagranicą. Wysokiej stopie życiowej Niemcy zawdzięczają wysoką pod względem jakościowym pracę robotników. Dr. Schacht podkreślił znaczenie, jakie dla przemysłu samochodowego posiada kwestja zaopatrywania się w surowce zagraniczne. Minister z ironją, i nie bez aluzji, oświadczył, że nie ma zamiaru jeździć na starej szkapie autarkizmu. Jego urząd zmusza go do postępowania w ten sposób.

Poza tem z wielu miejscowości donoszą o poważniejszych wypadkach, w czasie których wiele osób odniosło rany.

Tragiczny zgon księdza.

Mieszkańcy jednego z domów przy ul. Sykstuskiej we Lwowie zauważyli płomienie, wydobywające się z mieszkania ks. Pechnika, który wkrótce miał obchodzić 80-tą rocznicę swych urodzin. Wezwana straż pożarna wtargnęła do płonącego mieszkania. Ks. Pechnik leżał już na podłodze, objęty płomieniami. Jak przypuszczają, uległ on udarowi serca i w tym momencie upadając, prawdopodobnie potrącił ręką lampę naftową, a płomienie objęły mieszkanie. Ks. Pechnik był długoletnim redaktorem „Gazety Kościelnej“.

Czy Arabi algierscy chcą Hitlera zamiast Francji?

Paryż, 19. 2. (PAT). „Paris Midi“ donosi z Algieru o panującym wśród tamtejszej ludności wzburzeniu, które wyraża się ostatnio w starciach w mieście Bel Abbes. Również do krwawych zająć doszło w miejscowości Setif, gdzie manifestanci, przebiegając tłumnie ulicami miasta, wznosili okrzyki na cześć... Hitlera i na cześć jednego z radnych miejskich, który zdobył sobie wielką popularność, dr. Ben Dżellul.

Naprzężone stosunki w Algierze — zaznacza dziennik — są jednak przedewszystkiem wynikiem kryzysu ekonomicznego, który szczególnie daje się odczuwać w tej prowincji. Dr. Ben Dżellul jako przedstawiciel interesów ludności tubylczej i jako radca finansowy zażądał nawet telegraficznie audjencji u premiera Flandina i ministra spraw wewn. Regniera.

Transporty włoskie do Afryki odjeżdżają planowo.

Dwie nowe dywizje zostaną zmobilizowane.

Neapol, 19. 2. (PAT). Dziś w obecności szefa sztabu milicji generała Terruttii odplynęły z Neapolu dwa bataljony milicji w sile około 2.000 ludzi. W ubiegłą sobotę odplynął już jeden bataljon, liczący 950 czarnych koszul. W związku z ostatnimi uchwałami wielkiej rady faszystowskiej przewidziane są dalsze transporty zwłaszcza do Erytrei.

Natomiast wzmocnienie bezpieczeństwa w Somali odbywa się podobno głównie drogą zaciągu wśród ludności tubylczej.

W ciągu dnia dzisiejszego krążyły po-

głoski o bliskim powołaniu pod broń dwóch nowych dywizyj.

Interwencja Japonii w konflikcie abisyńskim.

Berlin, 19. 2. (PAT). Niemieckie biuro informacyjne donosi z Tokio: Ambasador japoński w Rzymie Sigimura odbył z podsekretarzem stanu Suvichem dłuższą rozmowę na temat konfliktu włosko-abisyńskiego.

Sigimura zwrócił uwagę Suvicha na poważne interesy gospodarcze Japonji w Abisynji i wyraził nadzieję, że sprawy w Afryce wschodniej będą załatwione w sposób pokojowy.

W Czechach ciągle kradzieże i nadużycia.

Morawska Ostrawa, 19. 2. (PAT). Ze szpalat prasy czeskiej nie schodzą masowe wiadomości o aferach korupcyjnych. Praski „Azet“ donosi z Olomuńca, że przybył tam ponownie sędzia śledczy dr. Nawratil, celem przeprowadzenia śledztwa i wzięcia udziału w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko urzędnikom państwowym o łapownictwo.

Berneńskie „Lidove Noviny“ donoszą, że sąd najwyższy w Bernie delegował miejscowy sąd okręgowy do rozpatrzenia spraw o łapówki, o które posądzeni są urzędnicy państwowi z poza Brna. „Lidove Noviny“ stwierdzają wyraźnie, że chodzi o przeszło stu oskarżonych.

Równocześnie prasa donosi o wielkiej 2 i pół milionowej aferze wekslowej w Przerowie i Lipniku, o aferze łapowniczej w miejskim urzędzie notarialnym w Koszycach, w związku z którą aresztowano 7 osób, oraz o zatwierdzeniu wyroku przez sąd najwyższy, przeciwko wniešanym w aferze łapowniczej urzędnikom magistratu w Bratysławie.

Kronika radjowa.

MUZYKA POLSKA W RADJOFONJACH ZAGRANICZNYCH.

Muzyka polska w radjofonji zagranicznej zajmuje wcale poczesne miejsce. W programach radia londyńskiego, niemieckiego, francuskiego i belgijskiego znajdujemy często utwory naszych kompozytorów lub koncerty poświęcone muzyce polskiej i tak:

Karol Szymanowski występował dwukrotnie w radio londyńskim (Londyn-Regional) oraz w radio berlińskim. Radio lipskie nadało w listopadzie audycję poświęconą muzyce polskiej. Brukselskie radio zorganizowało w listopadzie wieczór muzyki polskiej pod dyrekcją Franz Andre'go.

Polskie Radio rozesłało do rozgłoni zagranicznych komplety polskich płyt gramofonowych. Z płyt tych skorzystało już radio angielskie (British Broadcasting Corporation), nadając w listopadzie koncert muzyki polskiej.

W radio luksemburskim odbyło się pierwsze wykonanie utworu polskiego kompozytora Feliksa R. Łabuńskiego p. t. „Ptaki“ na głos solową z tow. orkiestry. Partję solową odśpiewała Marja Modrakowska.

W radio praskim odbył się koncert poświęcony utworem L. Różyckiego z udziałem kompozytora.

WYNIK KONKURSU NA SCENARIUSZ SŁUCHOWISKA RADJOWEGO.

W ubiegłym roku wydział literacki Polskiego Radja ogłosił konkurs na scenariusz słuchowiska radjowego. Inicjatorzy konkursu mieli zamiar wywołać zainteresowanie pisarzy współczesnych tą nową formą dramatyczną. Niestety wyniki konkursu nie potwierdziły tych nadziei, gdyż pisarze w dalszym ciągu stronili od zasilania swymi utworami radjowego „Teatru Wyobraźni“. Ogółem nadesłano na konkurs 159 utworów, z posród których jury pod przewodnictwem prezesa Akademii Literatury p. Wacława Sieroszewskiego nagrodziło następujące scenariusze: „Ziola i kamienie“ Janiny Morawskiej (Zolborz ul. Dygasińskiego 20) — pierwsza nagroda w wysokości 800 zł; „Savonarola“ Józefa Mayena, (Lwów) i „Zaczarowany kurant“ Janusza Stępowskiego (Warszawa) — dwie równorzędne nagrody drugie po 500 zł; „Nieberpieczne życie“ Marij Wiercińskiej i „Goście na kopalni“ Leona Derlicha (Śląsk Cieszyński) — dwie równorzędne trzecie po 350 zł.

DRUGI KOMPLET „STILLA“ UTRWALAJĄCY DŹWIĘKI NA TAŚMIE STAŁOWEJ.

Przed kilku miesiącami Polskie Radio rozpoczęło pracę w centrali dyrekcji programowej przy pomocy angielskiej aparatury „Stilla“, polegający na tem, iż wszelkie produkcje nadawane przez radio mogą być utrwalone na taśmie stalowej i niejako zakonserwowane, a potem reprodukowane dowolną ilością. Po wyeksploatowaniu nagrania, można taką taśmę bądź pozostawić w archiwum jeżeli zachodzi potrzeba, względnie też poprostu ją „zmasać“. Jedyny komplet „Stilla“, jaki Polskie Radio posiadało nie wystarczył na potrzeby programowe Polskiego Radja. Wobec tego Polskie Radio zamówiło drugi komplet, który w ostatnich dniach przybył do Warszawy i obecnie znajduje się w montażu. Za miesiąc komplet ten zostanie uruchomiony, tak, że w okresie letnim obfitującym w reportaże z poza studia, na usługi radjostuchaczy stać będą aż dwa komplety tej aparatury, co niewątpliwie korzystnie odbije się na programach.

Ruch szybowcowy w harcerstwie.

Zarząd główny Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej przydzielił szybownictwu harcerskiemu do użytku szybowiec szkolny typu Wrona-Bis. Harcerski sprzęt szybowcowy powiększy się w ten sposób o nową jednostkę, która pozwoli na intensywniejsze szkolenie pilotów szybowcowych, wykazujących już znaczne postępy w tej dziedzinie sportu powietrznego. Harcerstwo posiada już sporą liczbę szybowców, znajdujących się w harcerskich szkołach szybowcowych w Miłosnej pod Warszawą i w Goleszowie na Śląsku.

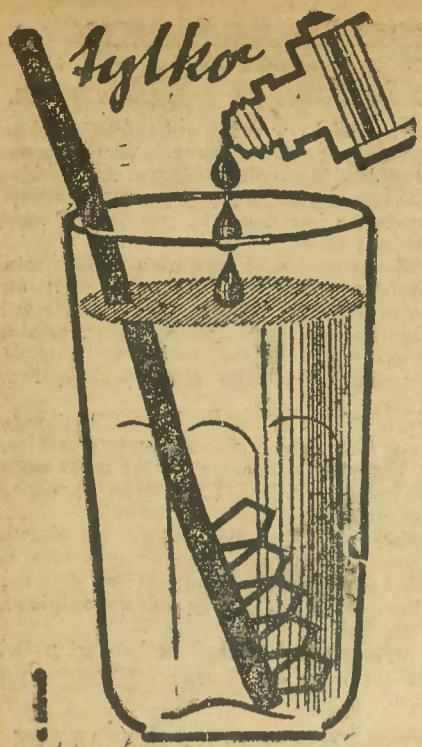
Z RUCHU WYDAWNICZEGO.

Dobre piśmo.

Z przyjemnością bierze się do ręki nowy, lutowy numer miesięcznika „Tęcza“, wydanego przez Zakłady św. Wojciecha w Poznaniu.

Układ numeru estetyczny i naogół dobrze zmontowany, obejmuje cały szereg dziedzin naszego życia intelektualnego, podając z zagadnień religijnych, społecznych, kulturalnych i ekonomicznych ciekawo i poważnie prace znanych publicystów i literatów. Obok tego znajdujemy bogaty dział literacki (zwłaszcza świetny wiersz Iłakowiczówny z „Opowieści o moskiewskim męczennictwie“) i ciekawie pomysły cykl „prześlądów“ życia wydawniczego, religijnego, naukowego, artystycznego itd., dający nam w oryginalnej formie syntezę nowych zdobyczy i aktualnych przemian w tej dziedzinie.

„Tęczę“ nabyć można w kioskach, księgarniach, u kolporterów lub wprost w administracji — Poznań, Al. Marcinkowskiego nr. 22.

3 krople VADEMECUM

dodane do pół szklanki wody, stanowią niezastąpiony środek antyseptyczny dla utrzymania higieny jamy ustnej. Szczegółowe starania poświęcone zębom, nie wyczerpują kwestii higieny ustnej; równie ważne jest pielęgnowanie jamy ustnej, gardła i błon śluzowych, co idealnie skutecznie eliksir Vademecum. Elikvir Vademecum w słabym roztworze nieoceniony jest dla twarzy (po goleniu), ciała, skuteczny i właściwy dla najrozmaitszych celów. Jedyny eliksir nagrodzony złotym medalem na wystawie higieny w Paryżu. Polecany przez powagi lekarskie świata.

Wywołanie. Kupiec Stanisław Szuda i żona jego Stanisława Szudowa z domu Wolanowska, z Bydgoszczy, Miedzyn, Pagórek 66, właściciele nieruchomości Miedzyn k. 76, wnieśli o wywołanie hipoteki pożyczkowej w wysokości 1.800.— mk. z 4% odsetkami, zapisanej w księdze wieczystej Miedzyn k. 76, w dziale III pod nr. 1 na rzecz wdowy Marji Hoffmann z domu Kocińskiej w Bydgoszczy na podstawie zezwolenia z 23. I. 1909 r. oświadczywszy gotowość zdeponowania sumy, należącej się wierzycielce. Wzywa się przeto nieznaną wierzycielkę hipoteki, aby najpóźniej w terminie wywoławczym tj. dnia 3 września 1935 r. godz. 12-tej pokój 13 w tutejszym Sądzie Grodzkim zgłosiła swe prawa, w przeciwnym bowiem razie po zdeponowaniu należnej sumy będzie mogła żądać zaspokojenia tylko ze zdeponowanej sumy zamiast z gruntu, to zaś jej prawo wygaśnie, jeżeli nie stawi się w miejscu zdeponowania przed upływem trzydziestu lat od wydania wyroku wykluczającego. (2765)
Bydgoszcz, dnia 13 lutego 1935r. Sąd Grodzki.

32 LOTERJI PAŃSTWOWEJ
są do nabycia w kolekturze
Towarzystwa Kredytowo-Oszczędnościowego
Bydgoszcz, ul. Herm. Frankego nr. 1. (171)

Własna spółka rybacka jeziorowa Hartowiecka
poszukuje

dzierżawcę

na 91 ha jeziora o bogatym rybołóstwie. Oferty z podaniem rocznego czynszu dzierżawnego przyjmuje majątność Hartowiec powiat Działdowo. (2642)

Dywany, firany
chodniki, obicia meblowe
poleca (24228)
„Dekora“
Gdańska 22.
Tel. 226.

Szczególną uwagę zwraca się na specjalną szwalnię stylowych i modnych firan.

Panienki
do praktycznego wyczerzenia branży parasolowej **poszukuje** zaraz. Później stała osoba. (2767)
Bydgoska Fabryka Parasoli
Gdańska 13.

Place (983)
budowlane sprzedam. Kozietulskiego 21. (Bielawki.)

Pamiętajcie o bezrobotnych!

POLECENIA

Sucho (1941)
dębowe, jesionowe i grabowe deski i bale oddaje Suligowski, Gdańska 128.

Meble

kupisz zawsze najtaniej **tylko u** (2812)
Bernarda Nowaka
Bydgoszcz, Długa 10.
Uwaga na adres Długa 10.

SPRZEDAŻE

Dom
narożny, dobre położenie, 2 składowe, kolonjalny, rzędniki, sprzedam Adres Dz. Bydgoski. (2597)

Dom
przy ul. Bartosza Głowackiego z ogrodem, 3 miesz., mur, stodoła, stajnie, 2 pokoje z kuchnią wolną, na sprzedaż. Berthold, Dworcowa 61, po południu 4-7. (2745)

Domek
o 6 pokojach i weranda w mieście, 5 minut od tramwaju 3 morgi ogrodu warzywnego, ciepłarnia, nadaje się doskonale na ogrodnictwo. Cena 13.000 zł przy wpłacie 11.000 zł. Of. do filji Dzien. Bydg. pod „A. 1000“. (2633)

Repertuar kin bydgoskich.

ADRIA: „Antek Policmajster“.
APOLLO: „365 żon króla Pausola“ z Janningsen.
BALTYK: „Skarb na pustyni“ i „Miłość czyni cuda“.
KRYSTAL: „Szpieg nr. 13“.
Premjera.
MARYSIENKA: „Książę Arkadij“ i „Miasto pod terorem“.
REWJA: „Stracony ekspres“ i rewja.

Natychmiast
na sprzedaż 34 morgowe gospodarstwo z maszynami budynkami, na którym znajdował się dawnej młyn motorowy. Ernst Schmidt, wieś Polichno, poczta Nakło n/Not., powiat Wyrzyski. (1539)

Parcele
przy Bartosza Głowackiego kw. od 1,40 na sprzedaż. Berthold, Dworcowa 61, po południu 4 do 7. (2760)

Kolonjalkę (1565)
w dobrym położeniu z mieszkaniem sprzedam. Of. „Zaraz“ filja Dzien.

Mieczarnia
z nieruchomości, okazynie. Wpłaty 15.000. Oferty „15.000 zł.“. (2774)

Okazja!
Skutkiem likwidacji przedsiębiorstwa na sprzedaż tanio: kocioł do wyrobu papy smolowej, pewna ilość gotowej papy i 12 beczek smoły Wiadom. Osiek n. Notecią. Cegielnia. (2545)

Kolonjalkę
z mieszkaniem sprzedam, dobry interes. Adres Dzien. Bydgoski. (1533)

Jadłodajnia
do odstąpienia. Adres wskaże Dziennik. (1537)

Klubowy
garnitur skórzany, pierwszorzędny, kanapa i dwa fotele, jest okazynie na sprzedaż. Grunwaldzka 6, m. 11. (2743)

Sypialkę
polerowaną korzystnie. Stolarska, Warmińskiego nr. 12. (1504)

Marchew
i buraczki czerwone, w każdej ilości, sprzedaje. Weber, Fordońska 30. (1548)

Kajak (2736)
2 osobowy, tanio sprzedam. Lubelska 48-2.

Dobrze (1554)
utrzymane meble nasprzedaż. Sniadeckich 55-4.

Na sprzedaż
wózek dziecięcy sportowy. Sienkiewicza 56, m. 3. (1534)

Pianino (2772)
(Krantzbacha) prawie nowe korzystnie sprzedam. Inowrocław, Włodarski, Jana Kasprowicza 16, m. 5.

ZAMIANY

Młyn
bezkonkurencyjny 40 000, również zamienię na dom. Oferty „40 000“. (2764)

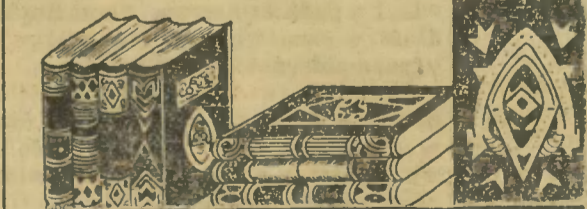
KUPNA

Kupię
ciężarówkę półtoratonową. Waldowski, Nakło, Kilińskiego 19. (2753)

Kupię
dobrze utrzymany piec węglowy lub gazowy do łazienki, oraz wannę emalowaną. Zgłoszenia do filji Dzien. Bydgoskiego pod „L. L.“. (1542)

Poszukuję
zaraz lub później zaprowadzonego składu kolonjalnego przy ruchliwej ulicy. Oferty bliższym podaniem do filji Dziennika pod „A. N.“. (1558)

Wózek
dziecięcy kupię. Oferty „Kupię“ Dziennik. (2740)

OPRAWY KSIĄŻEK

oraz wszelkie prace wchodzące w zakres introligatorstwa wykonuje starannie, szybko i tanio
Introligatornia Drukarni Bydgoskiej S. A.

Wydawnictwo „DZIENNIKA BYDGOSKIEGO“
Poznańska 12-14 Telef.: 3315, 3316, 3326.

Gospoia
tylko z dobrem gotowaniem, uczciwa, pracowita, ze świadectwami kilkuletniej służby, dobre wynagrodzenie, od 1.3. potrzebna. Adres wskaże administracja Dziennika. (2761)

Dobrze
zaprowadzonego podróżującego w składach szkła, sprzętów kuchennych, żelaza, poszukujemy na Pomorze Łącznie Bydgoszczą. Zgłoszenia do Biura Ogłoszeń „Par“ Poznań, pod „Dzielną“. (2758)

Woźnica
do rozwożenia węgla potrzebny. Adres w Dzienniku. (2737)

Poszukuję
murarza, na kilka dni, do przerobienia domu, z własnym materiałem. Poznańska 7, skład. (2749)

Dziewczyna
do wszelkich prac domowych i obsługi gości potrzebna. Restauracja, Przychodnia 14. (2747)

Ekspedjentka
do filii piekarskiej zaraz potrzebna, kaucja 500 zł. Oferty „G. M.“ Dziennik Bydgoski. (2751)

Poszukuje
kucharke, wiek 30-40. Kryger, Chelmska, restauracja. (2752)

Pokoju
i służąca do wszystkiego potrzebne zaraz. Nowy Rynek 4, parter. (2756)

Potrzebne
zaraz uczennice do kuchni „Elysium“. (1564)

Panienska (1560)
do prac fabrycznych i składu, może się zgłosić. Cukiernia, Gdańska 12.

Do
składu bławatów, potrzebna samodzielna ekspedjentka. Bławat Ludowy, Długa 31. (2769)

Dwóch (2755)
działnych, młodszych ekspedjentów do działu bławatów potrzebni od 1. III. Znajomość języka niemieckiego konieczna. Oferty z fotografią Dzien. Bydg. Gdynia „Dzielną X“.

Poszukuje
ekspedjentki do składu spożywczego z kaucją, która będzie sama letnią porą prowadzi interes. Język niemiecki pożądanym. Zgłosz. Dzien. „Ekspedjentka“. (2773)

Książkowa (2783)
z żurnalem, znajomością niemieckiego, również młodsza siła lub uczennica poszukiwane. Oferty świadectwa, pretensje „Zdolna“ filja Dziennika.

Potrzebna
gospodyni na wieś, znajomość hodowli drobiu, Zgłoszenia: A. Chwałkowski, Bydgoszcz, Dworcowa 34. (1544)

Potrzebna (1559)
dziewczyna z poleceniami do wszystkiego. Zgłosz. z odpisami świadectw do filji Dzien. „Polecona“.

POSADY POSZUKUJĄ

Szofer (1482)
uczeń rzeźnicki, szuka posady. Gdańska 135, m. 1.

Poszukuje (2664)
administracji majątku. Wyższe wykształcenie, długoletnia praktyka. Of. „Sp.“ Dzien. Bydg. Toruń.

Panna (2742)
uczciwa, szuka posady do wszystkiego. Of. „W. B.“

Gospodyni
poszukuje posady, najchętniej u samotnego pana. Oferty Dziennik Bydgoski „150“. (2750)

Chłopiec
uczciwy, poszukuje jakiegokolwiek zajęcia. Oferty „Chłopiec“. Dziennik Bydgoski. (2766)

Cena w tej rubryce 1 wiersz 50 gr.

1 i 2 pokojowe:
Babia Wieś 4.

1-2 pokojowe:
Kasubka 2-4.

2 pokojowe:
kuchnia pół roku zgóry, parter, Gdańska 139.

kuchnia, Kanałowa 15.

2 i 3 pokojowe:
kuchnia, Sniadeckich 13/1.

3 pokojowe:
kuchnia, Jezujka 14/1.

Mieszkanie
3 pokojowe oddam. Oferty „Centrum“ Dziennik Bydgoski. (2739)

Pokój
kuchnię wynajmę. Sre-dnia 56. (1538)

Pokój
kuchnia, gaz, elektryczność, ogrzewanie. Telefon 713. (2582)

5 pokojowe (1561)
komfortowe. Libelta 10.

Pokój (1546)
z kuchnią, z ogrodem Spokojna 20, przy Belzkiej.

MIESZKANIA SZUKA

Poszukuje
dwupokojowe mieszkanie, starsze małżeństwo. Of. filja pod „Starsze“. (1535)

Poszukuje (2770)
2 pokoje kuchnią lub mały domek od 1 marca. Oferty „302“ Dziennik.

Poszukuje
mieszkanie 2-4 pokój, z łazienką na Bielawkach. Of. z podaniem warunków do filji Dzien. „Bielawki“. (1550)

DZIERŻAWY

Jedyna
kawiarnia w mieście powiatowym z całkowitem urządzeniem i wyszynkiem, jest od 1.3.35 r. do wydzierżawienia. Oferty pod adresem Leon Thiel, Tuchola, Pomorze. (2486)

Skład (2763)
próżny pokój, wydzierżawię tanio. Grunwaldzka 187.

Wydzierżawie
70 morgowe, 2500 objęcie. Nowakowski, Kasubka 2.

Ubikacje
na warsztat lub składnice. Dworcowa 36, m. 2. (1541)

Do wynajęcia:
lokale na biura, stajnie, place wolne i kryte. Wiadomość Sw. Trójcy 32/33. (2771)

POKOJE WOLNE

Pokój
umeblowany. Toruńska nr. 32. (2744)

Piękny
pokój umeblowany lub bez. Marcinkowskiego 11, m. 6. (2738)

Pokój (2759)
umeblowany. Podwale 14/1

Pokój
słoneczny balkonowy, ul. Chrobrego 16-4. (1540)

Pokój (1549)
Marcinkowskiego 3-7.

Pokój
umeblowany. Cieszkowskiego 15-5. (1557)

2 próżne (1555)
pokoje. Sniadeckich 55-4.

RÓŻNE

Odciski
radykalnie usuwa tylko pasta „Ego“. Do nabycia w drogeriach. (2781)

Chiromantka
wróży z kart i ręki. Sienkiewicza 50-3. (1556)

Ciełzarówkę
korzystnie wynajmuję. Biegański, Mazowiecka 9, m. 5. (1562)

Ostrzeżenie
przed umową elektromontera Pateckim. Zatelefonować 3878. (2775)

POŻYCZKI

Od 5.000 zł.
poszukuje pożyczki, pewne zabezpieczenie, były obywatel ziemski lat średnich. Wzajemnie ofiaruję miłej, sympatycznej pani, eleganckie mieszkanie blisko plaży w Sopotach. Oferty Dz. Bydg. agentura Gdynia „Dla ziemianina“. (2754)

ZGUBY

Zgubiono
świadectwo przemysłowe oraz licencję, książkę na konia, fotografie na nazwisko Chrabaszcz. Oddać za wynagrodzeniem. Pod Blankami 16. (1543)

Zgubiono
torebkę z zawartością kluczy, drobnych przedmiotów, ul. Chodkiewicza, Kociuski. Uczetwego znalazł, proszę o zwrot, za dużym wynagrodzeniem. Wiadomość filja Dziennika Bydgoskiego. (2741)

Gdy centralne ogrzewanie nie funkcjonuje.

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetry na stronie 7-lamowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł. na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. i lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych, 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20%, drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy. Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Wydawca, nakładem i cziłownikami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Za redakcją odpowiedzialny: Stanisław Nowakowski w Bydgoszczy; za dział gdyński: Mieczysław Mistat w Gdyni.